

ΠΡΩΤΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1911

Ίδιοκτήτης: Ν. Α. ΤΑΧΤΑΤΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Έμπορική Στοά Αριθ. 14, 15, 16, 17.
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός Παύλου Κουντουριώτου

Ανακοινώσεις έχουσαι προσωπικόν χαρακτήρα δέν δημοσιεύονται

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ:

Έτησίαν	Έξάμηνος
Έν τῇ Πρωτεύουσῃ, Χωρίως καὶ Κράτει	Δρ. 20 Δρ. 11
Έν τῷ Έξωτερικῷ	» 30 » 16

Δι' ἀγγελίας καὶ καταχωρήσεις ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Αἱ Σύνδρομαὶ καὶ πᾶσαι ἀνεξαργέτως αἱ Καταχωρήσεις

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Διευθύνων Διαχειριστής:

ΘΡ. ΔΟΥΒΑΛΕΤΕΛΛΗΣ

Έπιστολαὶ καὶ χρηματικὰ μβάσματα, ἀποστέλλονται πρὸς τὴν Διαχείρισιν

Πᾶσα ἀπόδειξις ἢ συμφωνία μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν τοῦ Διευθύνοντος Διαχειριστοῦ θεωρεῖται ἄκυρος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ: ΛΕΣΒΟΝ ΜΥΤΙΑΝΝΗΝ

Αριθ. 495

Μυτιλήνη, Παρασκευή 8 Νοεμβρίου 1913

Ν. Η. 21 Νοεμβρ.

ΖΗΤΩ Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ

ΠΡΩΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Από την στήλην αυτήν πρὸ ἑνὸς ἔτους αἰρέτισεν ἡ «Λέσβος» τοὺς ἐλευθερωτὰς ἡμετέρους, οἱ ὁποῖοι μᾶς προσεκάλεσαν τὸ ἐωθινὸν σάλπισμα τοῦ «Αβέρωφ» τὴν μεγάλην Ἀνάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας. αἱ εἶνε τόσον πρόσφατοι καὶ ἀλησμόνητοι αἱ ἐντυπώσεις τῆς μεγάλης ἐκείνης ἡμέρας, ὥστε τὸ νὰ θελήσῃ τις ἐπ' αὐτῶν τὰ ἀπορηγόρησθαι θὰ ἦτο ὡς νὰ ἐμείωνε τὸ ἔλεον ἡμᾶς πάντοτε ἱερὸν ρίγος, ἐκ τοῦ πραγματοποιηθέντος μεγάλου ἐκείνου ὄντου, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξαμεν οἱ πανευγενεῖς ἡμετέροις.

Ἐκτοτε τὸ στρατευόμενον ἔθνος, ἐβάδισεν ἀπὸ θριάμβου εἰς θρίαμβον. Ἐμελλόντων, ἐλαμπρινθῆ, ἔγραψε, βυθίζον τὴν λόγχην εἰς τὰ στήθη τῶν ἐχθρῶν μετὰ τὴν μελάνην τοῦ αἵματος, σελίδας ἐνδοξοῦς, τὰς ὁποίας προσέθεσε εἰς μίαν ἱστορίαν ἐξίσου λαμπρὰν καὶ ἐνδοξοῦσαν. Καὶ Μυτιληναῖσι ἐξήσαμεν ἐλεύθεροι τοὺς μεγάλους παλμούς καὶ τὰς ἰσχυρὰς συγκινήσεις τοῦ ἔθνους καὶ τῆς φυλῆς μας.

Καὶ ἡ ἱερὰ πρώτη ἐπέτειος ἐπανῆλθε ἡμερὸν διὰ τὴν Μυτιλήνην ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸ εὐφρόσυνον γεγονός τῆς εἰρήνης. Τῆς εἰρήνης, ἣτις καλεῖται νὰ ἐξαπαλλοῖ τοὺς κορμούς τῶν Ἐθνικῶν μότων ὡς μᾶς ὑπόσχονται αἱ τρεῖς συνθηκαὶ Βουκουρεστίου, ἢ τοῦ Βουκουρεστίου καὶ ἢ τῆς Ἀθηναίων.

Ὁ οὐρανὸς αἰθρίασε. Ἀν δὲ πλανῶνται ἡμετέροις εἰς αὐτὸν μικρὰ ἐλαφρὰ νεφύδρια, ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καθοδηγουμένου ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Βασιλέα του καὶ τὸν μέγαν Πρωθυπουργόν του, θὰ τὰ διώξουν καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν μας. Μετὰ τὴν πεποίθησιν αὐτήν, τὴν ἀκράδαντον, ἡ Μυτιλήνη ἀλλοτρίως κατὰ τὴν πρώτην ἐπέτειον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς τῶν Πανελληνίων ἀλλαγαμὸν τῆς χαρᾶς διὰ τὸ μεγαλεῖος τῆς Πατρίδος, ἀναφωνεῖ:

Ζήτω τὸ ἔθνος!
Ζήτω ὁ Βασιλεὺς!
Ζήτω ἡ Ἐννοσις!

Ἔργον Ἰακωβίδου

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Έλληνοπούλα μας Θεᾷ πολυλχτριμένη
Ποῦ τ' ἄγιο σου το ποῦσωπον εἶδαμ' οἱ σκλαδωμένοι
Καὶ ποῦ μᾶς ξαναγύρισες κεδῶ σὴν Εὐρουδίκη —
Χαῖρε! ὦ! χεῖρε, Ἐλευθεριά! Χαῖρε! ὦ! χεῖρε, Νίκη!

Τοῦ Πακωνίου τ' ὄνειρο — ποῦτνε κι' ὄνειρό μας
Μαρομαρωμένο πειὰ κι' αὐτό! καὶ ξεχασμένο πειὰ —
Τώρα, ξεναζωντνεψεν — ὦ Νίκη — στο πλευρό μας
Κι' ἐπέταξες κεδῶ σε μᾶς — ὦ Θεᾷ Ἐλευθεριά!...

ὦ Σὺ! γλυκειὰ μου Ἐλευθεριά! θαφροστεφνωμένη —
ὦ χεῖρες τὴν ὄψι σπαθωτὴ καὶ φονικὴ ματιὰ
Καὶ ποῦσαι κι' ἀπο κόκκαλα ἑλληνικὰ βγαλμένη —
Ἐσύ σαι ποῦ γυρεῦσαμε — κειροὺς — μὲς στὴ σκλαβεία!....

ΝΕΗΣ

ΤΟ ΜΟΣΧΑΝΑΘΡΕΜΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ

Σάν πρίμημα και σάν πυρκαμύθη:

«Χωρά στο βασιλόπουλο το μοσχαναθρεμμένο
Που χθες ακόμη ήταν παιδί και σήμερα λεβέντης,
Κι' αν θέλη γάμη λεβεντιά και να χαρή τη νεότη,
Ν' αφήσει τα παλάτια του τα μαρμαροχτισμένα
Να έμψη μές τα Γιάννενα, στα σκλαβωμένα μέρη.
Χωρά στεφάνια πλέκουμε νεράδες να του βάλουν
Σάν πάγη στ' άμοιρα νησιά και τα ξελευθερώση.»
Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Χωμένο μέσα στο μεταξύ ζούσε το μοσχαναθρεμμένο βασιλόπουλο.

Την ώρα που γεννήθηκε, όλα τα εκατομμύρια του βασιλείου του, σκορπίσανε μπροστά του την αγάπη τους, και — τι βελούδο άνεκτήμητο! — μέσα σ' εκείνη το τυλίξανε, γιατί την νύχτα όταν έλθουνε η Μοίρα να φέρουνε τα δωρά τους, έπρεπε να το βρούνε καλοστολισμένο.

Η θεοφοβούμενη ή μάνα του, ή λατρευτή βασίλισσα, έφερε νερό από τον Ιορδάνη και το βαφτίσανε. Και ο ύπουργός του — ένας γερολύκος της θάλασσας, που άσπρισαν τα μαλλιά του κνηγώντας τους τούρκους μέσα στα άτελειωτα τα πέλαγα — όταν το πήρε στην άγκαλιά του να το φιλήσει, κούλιασε δυο δάκρυα χονδρά επάνω στο θαλασσοδαρμένο πρόσωπό του και σαν να έ πρόβλεψε ότι το μοσχαναθρεμμένο βασιλόπουλο θα είναι ή σωτηρία του έθνους του, είπε όπως σ' τα χρόνια τα παλιά ο Συμεών :

«— Νύν απολύεις τον δούλον σου, Δέσποτα... Ο,τι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριον σου!...»

Μιά ήμέρα, το μοσχαναθρεμμένο βασιλόπουλο ένοιωσε μέσα του μια δύναμη θεϊκή!

Επέταξε μακριά τα ρούχα του τα μεταξωτά, και τα χρυσίφια!

Εσπασε τη μαλθακή του κλίνη.

Εκρέμασε ψηλά τη βασιλική του πορφύρα, και ζώσθηκε το φλογερό του σπαθί

Πήρε μαζί του όλους τους λεβέντηδες του βασιλείου του, ήφθηκε τα παλάτια του τα μαρμαροχτισμένα, και, ξεκίνησε . . .

Περνούσε τα βουνά τ' άπάτητα το μοσχαναθρεμμένο βασιλόπουλο, και στο τρομερό του διάβα, σπούσανε μονάχα τους, τα σιδηρένια δώχια της σκλαβιάς!

Το είδανε οι Τούρκοι, και τρομάξανε!

Στην τρομερή του όψη οι Βουλγάροι, σκορπίσανε σιν σκόνη στον άέρα!

Εμβήκε καβαλλάρης μέσ τα Γιάννενα, και καβαλλάρης πήγε στην Αγία Σοφία της Θ' νίκης.

Εστειλε τα κραταιά καράβια του, και ύψώσανε την σημαία του σταυρού στα μοσχομυρσμένα νησιά του Αιγαίου μας!

Εσπόγγισε τα δακρυσμένα μάτια των σκλαβωμένων, από την Καβάλλα έως τα Ακροκεριύνια βουνά! Και σύρωντάς τους μέσα από τον σιδηρένιο κλοιό της βρωμεράς των σκλαβιάς, σαν μια φορά που ο Χριστός έσυρε τους άμαρτωλούς από τον Άδη, τους είπε:

«Αδέλφια! ψάλλετε σήμερα το Χριστός Ανέστη της έθνικής μας Αναστάσεως! Δοξάσετε τον Θεό για το μεγαλείο που μάς έδωσε!...»

Γυρμένο μέσα στη θερμή άγκαλιά της λατρευτής του μάνας το μοσχαναθρεμμένο βασιλόπουλο, κλαίει με πόνο, και χύνει δάκρυα πικρά, γιατί, στον γυρισμό του, δεν εύρηκε τον Πατέρα του. . . Και μόνο μια γλυκειά, στην θλίψη του τη μεγάλη του μένει παρηγοριά: Που βλέπει την Πατρίδα του μεγάλη κ' ένδοξη και άκόμη, που βλέπω πώς το ταξίδι το πολεμικό που έκικε μαζί με τον στρατό του τον απέκλειτο. Λές και ήτανε, ένα τραγούδι έξοχο και δυνατό εις την θείαν Ελευθερίαν!

Κόρες της Λέσβου Αυγερές.
Πάρτε από τον Ολυμπον μυρσίνης κλωνάρια δροσερά και από τον Δεπέτυμνο τές δάφνες του Μιέ τα άτιμητά σας κρινοδάκτυλα πλέξαιε άφθονα άμάραντα αιώνα στεφάνια, για να στεφανώσωμεν με αυτά σήμερα την ήρωϊκήν κεφαλήν του Μεγάλου μας Βασίλεως. Ανοίξαιε σήμερα της καρδιάς σας το πολύτιμο άνθόνερο ώστε να σκορπισθή εις τον άέρα ή θεία του ευωδία, για να την πάρη με την γρήγορη του πνοή, και του την φέρη εις Αθηνάς την έκαουσιμένη πόλη, και να μύρωση αυτήν στον δοξασμένο θρόνο Του.

Γιατί το μοσχαναθρεμμένο βασιλόπουλο που άφηκε τα παλάτια του τα μαρμαροχτισμένα για να σκορπίση τα γλυκά της Ελευθερίας λουλούδια σέ τόσα εκατομμύρια Ελλήνων, το τιμημένο βασιλόπουλο, «που ήλθε στ' άμοιρα νησιά να μάς ξελευθερώση» δεν είναι άλλο, παρά, ο άγαπημένος μας, ο τρισένδοξος, ο λατρευτός μας βασιλεύς Κωνσταντίνος ο ΙΒ'.

8η Νοεμβρίου 1913 ΓΕΛΙΣ ΑΒΕΤ

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

— ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΗ ή διακόσμηση της αιθούσης της Λέσχης των Φιλελευθέρων της πόλεως μας, δια τον χορόν που θα δοθή εκεί σήμερα.

— Επί τη ευκαιρία της μεγάλης μας εορτής, κατά την πρώτην επέτειον της άπελευθερώσεως της νήσου μας, της πανηγυρισούσης αυτήν σήμερα.

— Οι φιλότιμοι κι' ένθουσιώδεις νέοι της Λέσχης αυτής, έκαμαν και αυτοί ο,τι μπορούσαν δια τα έξωτερικεύσασιν την μεγάλην και άδολην και πατριωτικήν χαράν των, που αναπτύσσει ή εύτυχής αυτή ήμέρα.

— Αλλά, και τα καλλιτεχνικά των γούστα.
— Και το επέτεχαν ωραιότατα.
— Μεταβαλόντες την αίθουσαν της Λέσχης των εις μίαν θαυμασίαν σέραν.

— Από την όποιαν δεν λείπον ούτε τα πουλιά, τα όποια κελαδοῦν σιν . . . άληθινά.

— Και ή όποια θα πλημμυρίση άπόγε από τα έκλεκτώτερα . . . ζωντανά λουλούδια του ωραίου φύλου μας.

— ΑΛΛΑ, και όπου άλλου στρέψη κανείς σήμερα, άν τικροῦζει την γενικήν χαράν με ζωηροτάτας έκδηλώσεις κι' έξωτερικεύσεις.

— Χαράται κ' μπλέ και άσπρο δεν άπόμεινε στα μαγαζιά ούτε για δείγμα.

— Πολλοί, μάλιστα, ήναγκάζοντο και να χωματίσουν χαριτιά δια να στολίσουν με τα έθνικά μας; χρώματα, τα μαγαζιά των, ά σίτια των και τους δρόμους.

— Επίσης, ή δάφνες, ή μυρσίνες, ή κουρμαδιές κι' όλα ή πρασινάδες των κήπων και των βουνών μας, ύπστησαν φεβερών πινωκεθρίαν.

— Για να στολισθή μ' αυτές όλόκληρος ή πόλις μας.

— Και, άν ποτε κάποιος ποιητής έγραφεν έχάτως ότι «ή λευκοφτέρωτη Νίκη, που έκλεκεν από καιρούς και χρόνια τα στέφανα των σημερινών μας ήρώων.

«Θωρεί το Στρατηλάτη μας ύπερηφανεμένη Που με τα παλληκάρια του σε τόσες χώρες μπαίνει. Και τώρα δεν τη; φθάνουνε στεφάνια και κλωνάρια. Για τόσων ήρώων μέτωπα! για τόσα παλληκάρια!»

— Φαντασθείτε πειά τώρα, τί θα έγραφεν ο ποιητής έκείνος και γιατούς, που θέλουν σήμερα να στολίσουν τας μετώπας και τας προσόψεις και τα ντουβάρια όλων των οικοδομών.

— ΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ της «Λέσβου» θα ξεχωρίζουν μέσα εις την όλην σημερινήν διακόσμησην και την έσπερινήν φωταγωγήσιν.

— Όπως έγραψαμεν προχθές ήλεκτρικοί λαμπτήρες και λιτεχνικώς διατεταγμένοι μέσα στες μυρσίνες και τα άλλα κι' μας χρώματα θα σκορπίσουν το γλυκό και έντρονον φως των, δείγμα και αυτό της προόδου και του πολιτισμού κα άνέτειλε και για μάς.

— Ολίγον όμως; έλειψε να ματαιωθή ή ώραία άφ' φωτοχυσία, ένεκα άπροόπτου βλάβης της ήλεκτρομηχανών των τυπογραφείων μας — μάτι μάς είδε, έλεγεν ένας γουρμιάς εργάτης μας.

— Εύτυχώς ο διακεκριμένος ήλεκτρολόγος κ. Αγγουπουλο; με πυρετώδη εργασία βοηθούμενος και άπ' όλην το προσωπικόν, κιατόρθωσε να τα διορθώση όλα, και έγένετο φως.

Της ήμέρας

Έπρεπε ν' αναβάλλομε σήμερα τη γιορτή μας; Για του Μπελίνσκυ τη θανατήν άπελευθετικήν; Τόν δε Γκαστάλι θα έπρεπε να τον συλλυπηθώμεν; Και: «πως δε μουσκάσες και σύ καυμίμε;» να ρωτάται

Ο ΓΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΗΓΑΔΙ

ΕΔΓΑΡ ΠΟΕ

(1)

Εδώ, μια μιανό σπείρα, άκόρετος άπ' το αίμα των άθώων, ύπεδαύλισε επί μακρόν την μανίαν των δημίων. Τώρα ή πατρις έσάθη το ζιντρον του φόνου κατεστράφη, και εκεί όπου έβασίλευεν ο άνηλεής θάνατος, θάλλει ή Ζωή και ή Εύτυχία.

(Επιγραφή ήτις προορίζετο δια μίαν Αγοράν, ήτις επρόκειτο να κτισθή εις το μέρος όπου έγείρετο ή άτασία; μνήμη; Λέσχη των Ικωβίων εν Παρισίοις).

Υπέφερα, ύπέφερα φοβερά από την άτελείωτη αυτή άγωνία. Και όταν με έλυσαν επί τέλους και ήμπόρεσα να καθίσω, ήσθάνθην ότι αί αισθήσεις μου με έγκατέλειπαν. Η άπόφασις — ή τρομερά θανατική άπόφασις — ήσαν αί τελευταίαι λέξεις που έφ' ασαν ευδιάκριτοι εις την άκοήν μου. Κατόπιν μου έφάνη ότι ο ήχος της φωνής των ίεροεξεταστών έχάνετο εις ένα άπροεδιόριστον ψίθυρον όνειρου. Ο ψίθυρος αυτός μου έφερεν εις τον νούν μου, την ιδέαν κάποιας περιστροφικής κινήσεως, ίσως άπό τοῦ συνειρμού των ιδεών που μ' τυπρουξένει ο ήχος αυτός εν σχέσει προς τον θύρυστον του τροχού του μύλου. Αλλ' αυτό δεν διήρκεσε ειμή πολὺ όλίγον κ' έπαυσα ν' άκούω. Εν τούτοις, δι' όλίγας στιγμάς άκόμη έξηκολούθηον να βλέπω — αλλά με τί φοικτην έπιμονήν — να βλέπω τα χείλη των δικαστών με τους μαύρους μανδύας. Μου έφαίνοντο, τα χείλη αυτά, λευκότερα άπ' το χαρτί που γράφω τας γραμμάς αυτές, και λεπτά εις βαθμόν που να είναι γελοία, με την έκφρασί των της άνειλεοῦς άυστηρότητος, της άκλονήτου θελήσεως,

της άδυσωπότητος περιφρονήσεως προς τον άνθράπινον πόνον. Τα έβλεπα άκόμη τα χείλη αυτά να διυλίζουν την άπόφασιν ή όποια ώριζε το περρωμένον μου. Τα έβλεπα να συσπώνται προφέροντα την θανατικήν άπίφασιν. Τα έβλεπα να άρθρώνουν τας συλλαβάς του όνόματος μου και έτρεμα γιατί δεν μου ήρχετο κανείς ήχο. Είδα άκόμη επί όλίγα λεπτά φρίκης και παραληρημάτος, το άσπαφές πήγαινε όλα των σκελετών παραπετασμένων, με τα όποια ήσαν σκεπασμένοι οι τοίχοι της αιθούσης. Εκείνην την στιγμήν το βλέμμα μου επεσεν εις τα έπτά κηροπήγια της τραπέζης. Κατ' άρχήν μου έφάνη ότι ήσαν ή προσωποποιήσεις του έλέους, σιν άγγελολευγο, και εύσταλεις που μου έφεραν την σωτηρίαν. Αλλά τότε άποτόμως με κατέλαβε μία άνήκουστος ναντία, και ήτάνθην όλα; τας ίνας μου να σαροῦν όπως εις το άγγισμο ήλεκτρικής συστραχίας και αί άγγελικαί όπτασία μετεβλήθησαν εις φαντάσματα χωρίς έννοιαν, φαντάσματα στεφανωμένα με φλόγες από το όποια προφανώς δεν ήμποροῦσα να ελπίζω καμμίαν βοήθειαν.

Και τότε το πνεῦμα μου έγένετο σιν άπό έντόνους μου πικρούς ήχους, άπο την σκέψιν της γλυκειάς γαλήνης, την όποιαν πρέπει ν' άπολαμβάνομεν εις τον τάφον. Η σκέψις αυτή μου ήλθε σιγανά, σαν άπόκρυφα και μου φαίνεται ότι θα έπέρασεν ώρα έως ότου την άνιληφθώ καλά. Αλλά την στιγμήν άκριβώς όπου επί τέλους κατόρθωσα να την συλλάβω και να την άπομοιώσω εις τον νούν μου, αί σκελτων δ' αστων έξηφρανήθησαν ως δια μαγείας; τα μεγάλα κηροπήγια έχάθησαν εις το κενόν, άφου έσβυσαν καθολοκληρίαν αί φλόγες των,

ήτο ή εισβολή του σκότους και του έρέβου; κάθε συναισθημα μου επνίγη μέσα μου ως ή ψυχή μου εις μια τρελλή και ιλιγγιώδη πείσιν να έχάνετο εις τον Άδην. Τότε ή σιγή ή γαλήνη και ή νύξ άπετέλεσαν δι' έμέ σύμπαν.

Είχι λυποθυμήτη, άλλα και πάλιν δεν ήπορώ να ειπώ ότι είχα χάτη όλα; μου τας σήσεις. Τας όλίγας που με άπέμεναν θα δώσω εις μάτην να περιγράψω, άκόμη και δώσω μίαν άπλην μόνον ιδέαν. Αλλά τέλος πάν δεν ειχεν έμυδενιθη εις τον βαθμόν ύπνου. — Οχι! εις το παραλήρημα, — Οχι! την λυποθυμίαν — Οχι! εις τον θάνατον. Οχι! άκόμη και εις τα βάθη του τάφου. Οχι ποτε δεν χάνονται άπολύτως ο α Αλλά δεν θα ύπηρεχε πλέον ή άθανσία του θρώπου. . . ταν έξυπνοῦμεν άπ' τον θανσπάνομεν τον άραχνοειδή ιστόν ενός οίδηπότε όνειρου! Εν τούτοις μετά μίαν σιγήν (τόσον ο ιστός αυτός ήμπορεί να είεϋθναυστος) δεν ένθυμούμεθα ότι όνειροίμεν, Είς την επάνοδον εν τη ζωή που έπουλουθεί την λυποθυμίαν, ύπάρχου η δύο στήκατά πρώτων λόγον ή συνείδησις της κής ή πνευματικής ύπάρξεως, κατ' δευρον λόγον ή συνείδησις της φυσικής όνωσ. Εάν φθάνοντες εις το δεύτερον πλά ένθυμούμεθα τα δοκιμασθέντα κατ' το πτον συναισθήματα εις πιθανότατον ότι εύρίσκωμεν τα συναισθήματα αυτά, γει από άναμνήσεις ύπεροσμίουσ. Και τότε αυτό, τί εις επί τέλους; Ποία εις, τοίε στον ή άπαρχή του έρέβους αυτού και σκότους αυτού;

(Ακολουθεί)

ΑΠΟ ΤΕΣ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ

Η ΜΑΝΑ

—ο—

Σομαζεμένη, άφωνη, κάθονταν στη γωνιά του μι- κρού σαλονιού, καταμαυρα ντυμένη, ή άμοιρη του στρα- τώτου μανουλά.

Μόλις είχε χαράξει κι αυτή ήταν ξυπνητή πρό- μιάς ώρας.

Υπνος δέν της κολούσεν. Το σαλονάκι χωμένο στα- μάρα, παρουσιάζει μιάν όψη νεκρικού θαλάμου, όπου είχε σβύσει μιιά ζωή αγάπης, μιιά μητρική σιοργή, μιιά αιώνια άφροσύνη.

Δυό μεγάλα ειλόνες που παρίστανον δυό μάχες, κρεμόνταν κρεπαζμένες μ' ένα μαύρο τοβλι.

Στη μέση των ήταν ένα ξίφος, τη λαδή του οποίου κείταζε το πηλλικιον του άνθυπολοχαγού.

Ένας δυνατός κρότος άντήχησεν, έξω από τή κατάρ- κλισια παράθυρα. Πήσανε τή κινόνι που έστήμανε τη μεγάλη έορτή, την έορτή που θά έφύραζεν όλο: ό κό- ρμος εκτός αυτής.

Στό άκουσμα αυτό ή δυστυχισμένη μητέρα άν- τήχησε τρομαχμένη, έννοιωσε τό αίμα της νά παχώ- νει, έπείσε νά σηκωθεί νά έβγην έξω, νά μη βλέπει

πάλι ούτα τή ιερά κειμήλια του σαλονιού που της θύμι- ζονε τό παιδί της και τή όποια κήθε πρωί επί ένα χρό- νιο τώρα έμπαινε τακτικώτατα νά προσκυνήσει, μιά σιά- νη άνδονατον. Τά γόνάτά της ήταν κομένα.

Έμειναν εκεί άκίνητη, σαν κούραζμένη, χωρίς νά κινούνται τίποτε νά σκεφθεί ούτε νά συγκεντρώση καμ- μιά άνόμνησι.

Τής φάνονταν πώς κή: θυμούνταν... τη σιγμή που είχε γορήσει... άμα ήρθε νά την άποχαρστήση

αυτός νά φύγη στη μάχη... τί σκληρή είδησι... μά- τιν της ήταν άνδονατο νά κρατήσει ουδέχαιτα.

Από μακροά άκούστηκαν άνδονατοι οί ήροι της σάλ- τησης.

Έκλεινη έμνεισσε στην ίδια κατάσταση, άκίνητη, έρωτη, άπελπισμένη.

Η σάλπιγξ πλησίαζεν—όλοένα—σαν άντήχησεν πιά- νη από κάτω από τό κλεισμένο της παράθυρο, πετάχτη- ρον άνδονατο από τη καθέκλα της, έκαμε νά προχωρήση

προς τό παράθυρο, μιά όπισθοχώρησεν σπαραγμένη από φόβο μόν άνεικρύση την τιμιμένη στολή κανενός στρα- τώτου—όπισθοχώρησεν απότομα και άκούμπησεν κατά

τη γη πάνω στο χέρι ενός καναπεδιού. Η σάλπιγξ είχε σπαραχθεί και μέσα από τη ζάλη της διέκρινε καθα- ρά τό ρυθμικό έθμα του στρατού που περνούσεν.

Έμεινε λίγο άκίνητη και έκαμε μιιά τελευταία προσ- κύνση ν' άνοιξη τό παράθυρο του δρόμου.

Με τή μάτια σκυμένα κάτω προχώρησε σιγά σιγά έμπροστας και ήνοιξε δειλά δειλά τό ένα φύλο του πα- ραθύρου.

Εσκυψε μιιά κάτω στο δρόμο και άφησε μιιά σπαρα- χη κραυγή πόνου, άπλώνοντας τή χέρια της έξω... ης φάνηκεν πώς έβλεπε τό Νίκο.

Όταν κατώρθωσεν νά σταματήσει τή δάκρυα της νά νά προσπαθήση δά διακρίνη καλλίτερα ό στρατός που είχε χαθή.

Τυ σύνταγμα είχε περάση και μόλις άκούγονταν φωνή του τελευταίου αξιωματικού που κανόνιζε τό έθμα.

Κατάχλωμη σαν πεθυσμένη γύρισε μέσα, κλειόντας παράθυρο.

Προχώρησε άκουμπισμένη πάνω στή έπιπλα προς έξω: που κρέμετο ήπλωσε σιγά σιγά τό τριμάζμενο της.

Τό έπήρε δυνατά στο χέρια της και τό έστριψε μέ τήν πώνη στο στήθος της τό έστριψε σαν νάταν τό παιδί της.

Ότοι της φαινονταν πώς άνακουφίζονταν, πώς ξανά- κεισε κάποια δύνωμιν, τό κρατούσε σφιχτά, τό φι- λούσε, τό χείθεσε, ένα νευρικό γέλοιο ζωγραφίζονταν

προς όψη και τή μάτια της σκέπαζαν μαύρα δακρυα. Αποκαμωμένη από την έξάντλησιν έγυρε μέ τή έίφος

προς τή κρατημένο στην άγκαλιά της, έγειρε λειποθυμη- μένη κάτω στο πάτωμα.

Σε λίγο άκούστηκαν από μακροά ή καμπάνα της κούρτας που τελειώσεν.

Όλοι έώρταζεν εκτός αυτήν.

Ζαφείρης Ι. Γιαννέλλης

ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΗΓΑΔΙ

Είς τή σημερινόν μας φύλλον άρχίζομεν την δημο- κριντον του νέου φρικτικτικού διηγήματός μας του με- τάλου Αμερικανου διηγηματογράφου Εδγαρ Πόε.

Δύναμις ψυχολογικής αναλύσεως, όφρους, ειλόνων, έπείσε, μέτα εις ένα περιβάλλον μυστηριώδες και

παισιον όπου ό άναγνώστης αισθάνεται ιπτάμενον τό πνευματικόν πνευμα της Ιεράς Βεστίας με όλας τήσ

κατανομήτους κακουργίας του παρά την άγωνίαν του πνευματος: όλα αυτά μέσα εις ένα έρβος που διαχίζου- νται από καιρού εις καιρον άστραπαί φρίκης και τό τέλος

του ζαλάφρωμα από τον έφιάλητην αυτόν με την άπελευ- θέρωσιν, τό φως του ούρανο, την απόδοσιν εις την ζω- ην—Αλλά τήσ συγκινήσεως υπόσχεσαι ή «Λεσβος» εις

άναγνώστας της με τό σημερινόν της διήγημα τό μακράς και τό Πηγάδι. Αναγνώσαστε και κρίνατε!

ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΧΩΡΙΑ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Απόφ. αριθ. 65.

ΤΟ Δημοτικόν Συμβούλιον Μυτιλήνης υπό την προ- εδρείαν του Δημάρχου κ. Β. Η. Βασιλείου και έν ά- παρτίαν των μελών αυτού κ. κ. Π. Δ. Βιρβούρη, Μιλ. Σιμωνίδου, Σπ. Τζωρτζιδίου κ. Λαλήλη και Αντιστ. Αποστόλου, συνελθόν εις έκτακτον συνεδριάζον έν τή Δημαρχιακή Κατοστηματι την 21ην τρέχοντος μηνος, Οκτωβρίου προέβησαν εις τήν σύνταξιν του προγράμμα- τος της επί τη επί θύραις 8ης Νοεμβρίου πρώτη έπε- τείφ της υπό του Βλληνηκού Στόλου και Στρατου άπε- λευθερώσεως της πόλεως Μυτιλήνης και του Τουρκι- κού ζυγού γεννησομένης μεγάλης έορτής καθ' ό ψηφι- ζει:

Α.. Νά διατοχθή τό κλεισμένον της άγοράς καθ' ό- λην την ήμέραν της έορτής και νά προσκληθώσιν άπαν- τες οί κατοικοι νά πανηγορίζωσι, διοκομηθώσι δε κα- τάλληλως και σημαιοστολισώσι τή κατωστήματα και τήσ οικίας αυτών, έν γένει δε διά παντός μέσοι συμβάλλω- σιν εις τόν επί τή μεγαλοπρεπέστερον και επιθλητικώτε- ρον έορτασμόν αυτής.

Β'. Νά φαλή έν τή Μητροπολιτική νάφ την 9 1)2 π. μ. ώραν δοξολογία, έν ή διά προσκλητηριων θά πα- ριστώσιν άπαντα οι πολιτικί, στρατιωτικί και νοιω- τικί άρχαι, αι έφορείαι και τό προσωπικόν των Σχολ- λών αι Λέσχαι και άπαντα τή Σωματεία της πόλεως.

Γ'. Ηγουμένου του Δημάρχου και του Δημοτικού Συμβουλίου μετά την έξοδον έκ του ίερού ναού και υπό τούς ήχους προπορευομένης μουσικής έχούσης επί κε- φαλής την πρώτην υπό του Στόλου επί της νήσου άνι- πετασθείσαν Ελληνικήν σημαίαν νά γείνη παρέλασις του πλήθους κατά τό μήκος της άγοράς και διά της προκυ- μιάς εις τό Διοικητήριον ένθα ό Δήμαρχος θά υποβά- λη τή Α. Εξ. τή Διοικητή των καταληφθεισών νήσων του Αιγαίου την εγνωμοσύνην του Μυτιληναϊκού λαού επί τη έπετειφ άναμνηστική ήμέρα της πραγματωσή- σεως του προαιωνου πόθου της άπελευθερώσεως αυτής από βαρβάρου ζυγού και αφοσίωσιν αυτού εις την Κυ- βέρνησιν, έκείθεν δε διά της οδού 8ης Νοεμβρίου και της άγοράς Επάνω Σκάλας ή παρέλασις θά καταλήξη εις τό Τηλεγραφείον ένθα θά επιδοθώσιν υπό του Δη- μοτικού Συμβουλίου εχαιρετήρια τηλεγραφήματα προς τόν Βασιλέα Κωνσταντίνον και τόν Πρωθυπουργόν Βε- νιζέλον.

Δ'. Τή έορτή της αυτής ήμέρας νά φωταγωγηθή όλόκληρος ή πόλις, έν δε τή Δημαρχιακή μετάρω νά γείνη δεισιμασι των επισήμων και του λαού.

Εγένετο έν Μυτιλήνη τή 21 Οκτωβρίου 1913 Ο Δήμαρχος Β. Η. Βασιλείου Οί Σύμβουλοι

Η ΦΩΤΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ

Σήμερον επί τη έπετειφ της άπελευθερώσεως της νήσου μας ή Δημαρχία έθεσεν επί των τοιχών του Φρουρου του διάφρου δοχείι έντός των οποίων ετέθη ρητίνη και πετρέλαιον. Ταύτα θά αναφλεχθώσι την έσπέραν, ούτως ώστε τό Φρούριον θά παρουσιάξη ώραιότατον θέαμα.

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ

Τελουμένης σήμεραν δοξολογίας την 9 1)2 π. μ. έν τή ίερω νάφ της Μητροπόλεως επί τη έπετειφ της κα- ταλήψεως της νήσου υπό του Ελλ. στόλου και στρατού ό Ταγματάρχης κ. Καλουμένπουλος διατάξε τή έξής διά τή τάμη της πολιτοφυλακής:

Τό τάγμα της Πολιτοφυλακής Λέσθου θέλει παρα- ταχθή άκριβώς έν 9.10' π. μ. καθ' άντιφύριαν έξωθεν του ναού της Ι. Μητροπόλεως. Η Διοικισις της χωρο- φυλακής θά ορίση άνάλογον αριθμόν άνδρών δια την τήρησιν της τάξεως έντός του προαιωνίου του ναού και εις τήσ παρόδους της παρατάξεως. Οί ά ευ στρατού ά- ξιωματικοί θέλουν συγκεντρωθή κατά την αλήτην ώραν εις τήν αίθουσαν του φρουραρχείου όπως έκείθεν με- ταδώσιν έν σώματι εις τόν ναόν. Μετά τό πέρας της δοξολογίας τό τάγμα άναστραφείσιν την φάλαγγα κατά τετραδάς θά παρελάξη διά της πόλεως και διερχόμε- ον διά της άγοράς έξωθεν του Δημαρχείου και της περιλι- ακής οδού, έξωθεν του φρουραρχείου θά καταλήξη εις τούς στρατώνας όπου θά διαλυθή διερχόμενον διά της οδού 8ης Νοεμβρίου. Οί κ. αξιωματικοί θά μεταδώσιν έν σώματι εις την Γεν. Διοικητήν όπου ό αναπληρών τόν Γεν. Διοικητήν Νομάρχης κ. Πετυχάκης θά δεχθή τήσ άρχάς του δή- μου και τούς πολιτας.

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Κατά την σημερινήν μεγάλην έορτήν οί Πρόσκο- ποι Μυτιλήνης ήγούμενοι της μαθητικής φάλαγγος μετά σολημικών και τυμπανιστών του Σώματος θά πάρατ έχθώσιν διαρκούσης της Δοξολογίας έξωθεν της Μητροπόλεως, ειςά δε θά σχηματίσωσι την πρωτο- ρείαν της όλης πομπής.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Είς τό κατάστημα του κ. Ιωάννου Καφετζέλλη πωλείται χονδρικώς σιταράλευρον προς 65 παράδες ήδκα. Τρέξαστε.

2-3 Λ. Βαρειάδης

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΕΝΩΜΑΤΑΡΧΩΝ

Χθές ένώπιον της εξεταστικής έπιτροπής άποσελου- μένης υπό του ταγματ. κ. Καλουμένπουλου, Μοιράρ- χου κ. Τζωρτζάκη, κ. Τζάκα, και ένός άνθυπολοχαγού έδωσαν προκαταρκτικίς εξετάσεις προς είσπαγωγήν έν τή σχολή οί ένωματάρχαι Α'. τάξεως Στάμου Νικ., Τρι- αναφύλλου Χρήστ., Στανόπουλος, και Καρατζάς Αγγ. Τούς άνω εξέτασε ό καθηγητής των Μαθηματικών κ. Φρανιζής εις την κριθμητικήν, γεωμετρίαν και Άλγε- βραν. Είς τήσ προκαταρκτικίς τάτεις εξέταται έπέτω- χον άπαντες.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Εν Παπάδη Γέρρας

Όλοι οί κάτοικοι της νήσου Λέσθου έντός του έ- θνικού καθήκοντος, διατ έγόμεν, νά εκδηλώσωμεν την χαράν μας την 8ην Νοεμβρίου, έπετειφ της άπελευ- θερώσεως της νήσου μας, έχομεν και θρησκευτικόν κα- θήκον νά εξωστρεφώσωμεν την εγνωμοσύνην ήμών προς τόν Θεόν, όστις τότα άπτά δειγμάτα εθνοίας έ- πέδειξε προς τό Έθνος μας, καθ' όλον τό διάστημα του ένδόξου άγώνος μας.

Η κοινότης Παπάδου Γέρρας, ένθν καθ' έτος τε- λείται μεγάλη πανήγυρις προς τιμήν των πολιούχων της Παμμεγίστων Ταξιαρχών, είδοποιεί άπαντα τούς φιλοθρήσκους και φιλοπάτριδας Λεσβίους ότι έν όλωσ εξαμνηστική μεγαλοπρεπέα θέλει διεξαχθή έφέτος ή πα- νήγυρις κατά την όποιαν έκτός της επισήμου δοξο- γίας θέλει την μεγάλην πανηγυρικήν παρέλασις, προς άν- τάξειον πανηγυρισμόν της διπλής ταύτης έορτής.

Τήν νύκτα της παρτιμής έορτής θά φωταγωγηθή όλη ή κοινότης και θά κώσι διάφορα πυροτεχνή- ματα.

Ελήθησαν όλα τή κατάλληλα μέτρα προς άνετον διαμονήν των προσκυνητών.

Εν Παπάδη (Γέρρας τή 28 8)βρίου 1913. Οί Επίτροποι

7-8 ΚΟΚ Είς του κ. Νικολ. Μαυρουδή έν Κυυμιδιά έναντι του τυπογραφείου του «Λαϊκού Αγώνος» πωλείται κ ο κ διά θερμάστρας κλπ. 11-12

ΕΚ ΜΟΛΥΒΟΥ

Η είδησις της ύποταχής της πολιορκητού ειρήνης έγένετο δεσική ένταχθή μετά μεγάλο ένθουσιασμόν χι- λιάδων πορτοβόλιτων και κωδων κρουσών, ή πόλις όλόκληρος περιεβλήθη την κωνόλευκον στολήν της, αι δε μουσικαι περιερχόμεναι τή κέ-τρα άνέκρουον τόν Εθνικόν Ύμνον, και άλλα ήρωικά άσματα.

Ο κόσμος όλος επανηγύρισε τό μέγα γεγονός σχε- δόν μέχρι πρωίας. Η έπιβούρα όμως ειρήνην διεψευ- σε τήσ έπιβόας των άγαθών σωματιωτών μας, οί ό- ποιοι πολλά μέχρι της τελευταίας σιγής άνέμεινον, και δή την έμφάνισιν του κρατικού Αδουκατορικού Στόλου, ό όποιος θά τήσ άπέδιδε τήσ νήσους, και μα- ζο με αυτές κατά συνέπειαν, τή άπειροπολούμενα με- μνηριέτια και όλα τή έξυπονοούμενα άγαθά!

Αρκείται προσομοίωσι γίνονται διά την έορτήν της 8ης Νοεμβρίου έπίτειον ήμέραν της επισήμου κατοχής της Νήσου μας πηιά του Ελληνικού Στρατου κα: Στό- λου. Μόλυβος τή 5 Νοεμβρίου 1913

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Σήμερον έορτήν των Ταξιαρχών δέν έορτάζει ό ήμέτερος Αρχιουντακτής κ. Αγγελος Σημηριώτης.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

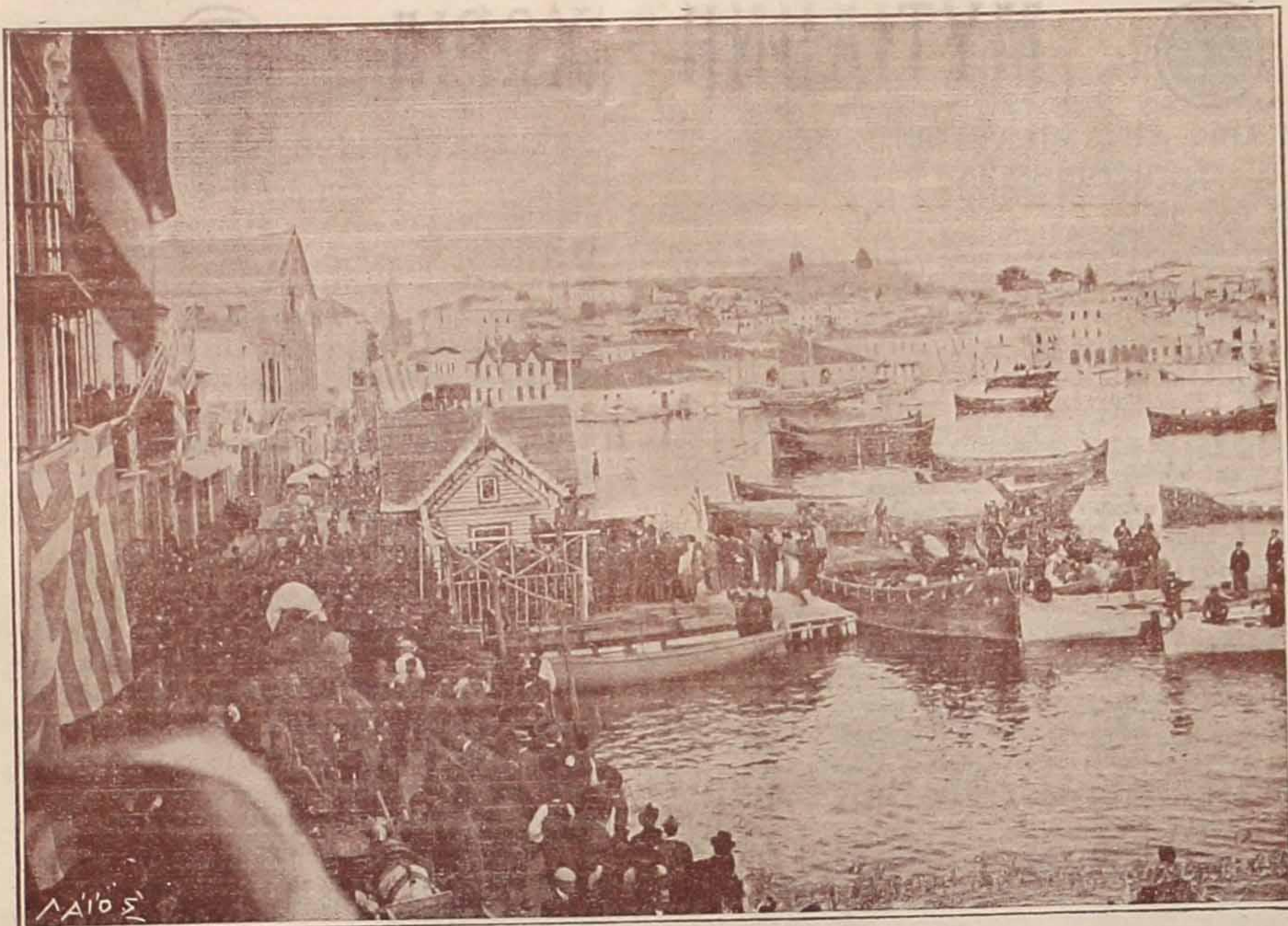
Παρασκευή 8 Νοεμβρίου Φωκ. Κουτσοκίδου.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου Διά Καβάλλιν, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα. Πειραιά — Τζών Μαν Λευ ήλ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ύπηρέτρια 10-12 ετών, και άλλη μεγαλιτέρα και έξισκημένη διά τό εξωτερικόν. Μισθός πολύ ύκανοποιητικός. Πληρωσις εις τή Γραφεία μας.

ΔΕΛΤΙΟΝ 'ΛΕΣΒΟΥ' ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΝ 'ΣΑΠΦΩ' Το Δελτίον τουτο άποκοπτόμενον και παρομοιαζόμενον εις τό Ταμειον του Κινηματογράφου 'ΣΑΠΦΩ', δίδει δικαίωμα εις έκπτώσιν 10 λεπτών επί της τιμής ενός εισιτηρίου έξίτηται και 5 λεπτών επί οιασδήποτε άλλης θέσεως. Ισχύει διά την 8, 9 και 10 Νοεμβρίου

8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ Η ΑΠΟΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1912

Επ' ευκαιρία τής Επιστείου τής καταλήψεως τής πόλεως μας υπό του έθνικου μας στόλου θεωρούμεν επίκαιρον ν' αναδημοσιεύσωμεν εκ τής περυσινής «Λέσβου» (Παρασκευή 9 Νοεμβρίου 1912) τὸ ιστορικὸν αὐτῆς βέβαιον ὄντες δι' οὗτω ἐκπληροῦμεν μίαν ἐπιθυμίαν τῶν ἀναγνωστῶν μας καὶ διότι τὸ φύλλον ἐκεῖνο κατέστη δυσεύρετον καὶ διότι οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν θὰ ἤθελον νὰ ἐπαναζήσουν τὸ ἀληθινόν ἐκεῖνο γεγονός μετὰ τὰς περιπετείας καὶ τὰς συγκινήσεις του.

Τὴν νύκτα τής Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτην ὁ ἐν Πλωμαρίῳ Μηχανικός τοῦ κ. Θρ. Μελαυνιδίου ἐλθὼν ὡς ἀπεσταλμένος ἐνετύχη παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου εἰδοποιῆσαι περὶ ὧραν 11 1/2 τῆς νυκτὸς τῆς Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην κ. Κύριλλον, τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον καὶ τὸν προϊστάμενόν του κ. Θ. Μελαυνιδίου διὰ τὸ πρῶτῃ τῆς ἐπαύριον Πέμπτης 8 Νοεμβρίου καὶ ἑσπέρτης τῶν Ταξιαρχῶν ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος ἐμελλε νὰ προβῆ εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Νήσου μας.

Η διαδόσις τῆς εἰδήσεως

Πάραυτα ὡς ἀστραπὴ διεδόθη ἡ εἴδησις εἰς πλείστοις τῶν Μυτιληναίων καὶ μὴ ἀπορήθη κίνησις ἐπεκράτησεν ἐν τῇ πόλει κατὰ τὰς μεσημεριονυκτίους ὥρας. Εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν σιγήν, ἔξαφνα μὴ θύρα ἤνοιγε καὶ ἐξήρχετο κάποιος, εἰς παράθυρον ἠκολούθει τὸ ἀνοιγμὰ τῆς θύρας καὶ μὴ κεφαλὴ ἐπρόδραλλεν ἑρωτώσα.

- Τί εἶνε; τί τρέχει;
- Ὁ στόλος ἔρχεται.
- Εἶναι βέβαιο;
- Βέβαιο.

Καὶ ὁ νυκτερινὸς διαβάτης ἔφραγε σπυδῶν. Πράγματι ὁ στόλος εἶχε διακηρυχθῆ ὅτι θὰ ἤρχετο εἰς τὰς 4 τὸ πρῶτῃ.

Εἰς τὰς 3 μ. μεσ. ὁ Διοικητὴς τῆς ἐφημερίδος μας μετὰ τοῦ Ἀρχισυντάκτου μετέβησαν εἰς τὴν Μητροπολιν διὰ νὰ πληροφορηθῶσι περὶ τῆς ἀληθείας τῆς διαδόσεως. Εἰς τοῦς δρόμους τῶρα ἐπεκράτει βιασάτη σιγή. Ἀργὰ καὶ πῶς ἠκούετο τὸ δῆμα κάποιου νυκτοφύλακος ἢ διεκρινετο κάτωθεν τῶν φινῶν τὸ σῶμα του ἐξηπλωμένον ἐπὶ τοῦ λιωστρώτου κατὰ τὸ ἤματι.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χωροφυλακὴν ἢ τὰς στρατιωτικὰς περιπέλους, αὗται οὐδέποτε ἐφιννυοντο. Οἱ Τούρκοι ἐώρασαν τὸ Κορμπάν Βικράμιον καὶ ἦτο ἡ πρώτη νύκτα κατ' ἣν εἰσπύρει νὰ ἐκχυθῆ κανεὶ, ὅτι ἐσώχοντο ἢ ἐκοιμῶντο εὐχαριστημένοι. Αἱ εἰδήσεις ἀπὸ τὸν πόλεμον ἦσαν δι' αὐτοὺς πλεον ἢ ἐνθαρρυντικαί.

Μακροκελεῖς τῶν ἀντικεινῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, τοιχοκολληθεῖσαι παρὰ τῆς Διοικήσεως εἰς τὰ κεντρικὰ μέρη τῆς πόλεως, τοὺς ἐπληροφόρει ὅτι ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς εἶχεν ἀποκρυβθῆ μετὰ μεγίστας ζημίας πρὸς τῆς Τραπεζοῦς, ὅτι ἐνεργοῦντο καὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου, οἱ Τούρκοι κατέστρεψαν δεκαπέντε Βουλγαρικὰ τάρμακα κυριετήματα καὶ περὶ τὰ 70 τηλεβόλα, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἤττηθη, ὅτι ἀνεκτίθη ὑπὸ τοῦ Τούρκικοῦ στρατοῦ τὸ Καϊάρ καὶ ὅτι οὗτος ἐβάδιζε πρὸς ἀνάκτησιν τῆς Κοζάνης.

Καὶ οἱ Τούρκοι τῆς Μυτιλήνης, ἐπισήμοι καὶ ἀνεπίσημοι ἐκοιμῶντο ἤσυχοι, τῶρα δὲ μεταδιδόντες εἰς τὴν Μητροπολιν.

Ἡ κεντρικὴ μεγάλη θύρα τῆς Μητροπόλεως ἦτο εὐτυχῶς ἀνοικτή. Διήλομεν τὸν μέγαν περίβολον. Εἰς τὰ παράθυρα τῆς κατοικίας τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπέχυνεν ἀνορθῶν τὴν λαμπρὴν τῆς μὴ καθήλα. Ἀνέλαθμεν. Μὰς ἐπέδραθη ὁ Πρωτοσύγκελλος τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Βασιλείου, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε πληγίαση ἀκόμη, καθὼς μὰς εἶπε. Πράγματι εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ὄπου μὰς εἰσῆρχε ἡ κλίνη ἦτο ἐνεπλωγὸς ἄθικτος, ἐπ' αὐτῆς δὲ ἐνεπαύετο τυλιγμένη εἰς μέγαν κίλινδρον μὴ πελωρία Ἑλληνικὴ σημαία. Ἐκεῖ κάπου εἰς μίαν γωνίαν τοῦ δωματίου τρία μικρὰ Γαλὰ τοῦ ἵπτικου ἐπερίμεναν.

Πρωτῆσαμεν περὶ τῆς ἀληθείας τῆς χαρμωσύνου εἰδήσεως. Αἱ ἀπαντήσεις ἦσαν καταρκτικαί. Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἠγρόναι εἰς τὰ δωμάτια του.

Τὸν ἀναγγεῖλαντα τὴν εἰδησιν τῆς ἐλευθροῦς τοῦ Στόλου διὰ τὴν ἐπαύριον εἶχεν ἀποδιδᾶται τὸ ἀντιτορπιλικὸν μας «Νίκη» εἰς τὴν μελαζὺ Βορτοδοφείων καὶ Παναγιώδης ἀκτὴν μετὰ 7 ἄλλων.

Ταῦτα πληροφορηθέντες ἀπῆλομεν εἰς τὰ ἴδια διὰ ν' ἀναμεινωμεν τὸ γλυκοχάριμα τῆς μεγάλης αὐτῆς.

Η ἐμφάνισις τοῦ Στόλου

Τὸ ὠρολόγιον τῆς Μητροπόλεως ἀντήχει μίαν μίαν τὰς ὥρας.

Ἐκολούθησαν σημαίνουσαι τὸ τέλος τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς ὠραίας νύμφης τοῦ Αἰγαίου, τῆς πατρίδος τῆς Σαφροῦς, τῆς πατρίδος τοῦ Βερναρδάκη. Καὶ ἦσαν καθὼς τὸ ἐσπύχημα τοῦ τέρατος τῆς τυραννίδος οἱ ἦχοι τοῦ ὠρολογίου, οἱ κολοῦμενοι εἰς τῆς αἰωνιότητος τὴν ἄβυσσον.

8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ Η ΚΑΤΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Ἀπολεσθῆτω ἡ μνήμη των διὰ παντός!
 Ἡ αὐγὴ—ὅμοια ταύτης ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἔ' ἴσται τεύχη!—ἐπρόσβινεν εἰς τὸν ὄριζονα καὶ ἤρξατο δειλύνουσα τὰ θαθία σκότη τοῦ ὀρίζοντος. Καὶ ὑπὸ τὸν χλωμόν τῆς φῶς, τὸ ὄλονεν ἐντονώτερον κηθιστάμενον ἀπὸ τὴν παρὰ τὴν Πετρόκκλαν ἀκτὴν ἔχαιρετίσθη τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου κατ' ὅσον ἡ πρῆμων θάλασσα ἐφωτίετο περιζότερον μετὰ τὴν ἀνατολὴν τῆς ἐθνικῆς ἡμέρας.

Ὁ «Αβέρωφ» τὸ ὑπερήφανον θωρηκτὸν μας, εὐφροσύνην εἰς τὸ μέσον τῆς ναυτικῆς παρατάξεως εἰς πληγίως τοῦ κατὰ γραμμὴν εἰς ἀριστερῶν τὰς τρεῖς «Νέρας». Ἐκ δεξιῶν τοῦ δύο ἀντιτορπιλικῶν—δύο «Νέρας» προφανῶς καὶ πέραν, μόλις διακρινόμενα, ἐπὶ τὴν σκοτεινὴν ἐπιφανείαν ἔτασαν τὰ τορπιλικὰ μετὰ τοῦ δύο μεταγωγικῶν τοῦ «Πέλοπος» καὶ τῆς «Ἀρκαδίας» μετ' ἀποβατικῶν σωμάτων. Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ὀπιταγωγῶν ἐξέχωρίζεν πρὸς τὴν ἰσλατικὴν ἀκτὴν τὴν ἀντίπεραν Ἀνατολῆς προτατευόμενον ὑπ' ἐπὶ ἄλλο ἀντιτορπιλικῶν, αἱ δὲ ἀπικτώμεθα τοῦ «Ἰέρικου». Ἡ μετρήσιμα ἐν συνόφῃ 14 πλοῖα μικρὰ καὶ μετὰ συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὀπιταγωγῶν.

Ἐμπρὸς μας εἰς τὸν στρατιωτικὸν σταθμὸν Πατρσκαλῆς μερικοὶ Γούρκοι σιωπηλοὶ ἐβένοντο τοῦ θεάματος. Ἡ προκυμαία ἤρχισεν ἤδη νὰ πληροῦται κόπτος. Ἐπὶ τοῦ «Αβέρωφ» εἶχεν ὀψωβῆ ἡ κοινολευκος. Ἐπὶ τῆς πόλεως, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ἐκίετην ἀντήχη ὁ κώδων τῆς Μητροπόλεως ὁ σημαίνων τὴν ἐναρτί τοῦ ὄρθρου τῆς ἑορτῆς τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τοῦ ὄρθρου τῆς Ἐλευθερίας.

Ἀπὸ τὴν πόλιν ὁμοίως ἐν σάλπισμα ἠκούσθη, τὸ λευτικὸν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος καθὼς ἐπὶ τα ἐμάθαμεν ἀπεσῆρετο πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου.

Δύο σήματα ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ προσθίου ἰστού τοῦ «Αβέρωφ» καὶ συγχρόως τὸ ὠραῖον πλοῖον ἤρξατο προσλαύνων σιγὰ μετὰ τῶν ἰσχυρῶν δορυφόρων τοῦ «Αβέρωφ».

Εἶχε πλησιάσῃ ἤδη ἀρκετὰ πρὸς τὸ Καστράκι ἔξαφνα τὸ ὠραῖον ἐμάτηριον «Μαύρ' εἶν' ἡ νύχτα βουνὰ» ἀντήχησεν ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν χαλκῶν ὀργάνων τῆς μουσικῆς του.

Ἐπὶ τῶν ὀψωμάτων, τῶν ὀπισθίων τοῦ Νομαρχικοῦ ὑερέτρου, ἀκοκλυτομέθρα διακρῶντες. Μία σεία δεσποῖνα τῆς πόλεως μας δὲν δύνανται νὰ συγκρατῆ καὶ καταπνιγῆ τοὺς λογμούς τῆς—λογμούς ἀναλασίου τοῦ χαρὰς καὶ συγκινήσεως.

Εἰς τοῦ Νομάρχου

Ἐνθ' οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, εἰς τοῦ Τούρκου Νομάρχου Ἀρχιεπισκόπου Ἰερὴν βίη ὄπου εἶχε προσέβη καὶ ὁ διοικητὴς Ἐρὴμ συνήρχοντο οἱ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης μας, ὁ Τούρκος Μουφτὴς, πλείστοι πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὶ, ὁ Δήμαρχος κ. Βασιλ. Π. Βετιλίου, Δημογεροντοὶ καὶ οἱ Πρόξενοι τῶν ξένων Κρατῶν, πῶς συσχεφθῶσι ἐπὶ τῆς καταστάσεως, τοῦτο μετὰ αὐτέρων τῆς Τουρκικῆς Νομαρχίας πρόσκλησιν.

Ἐκεῖ λαθῶν τὸν λόγον ὁ Νομάρχης ἐπὶ παροῦ καὶ τοῦ Τούρκου Χιλιάρχου ἐξέβηκεν εἰς αὐτοὺς συμβαινόντα καὶ ἐξήχησε τὴν γνώμην τῶν προσκληθῶτων. Πάντες ἀπεφάνθησαν ὅπως τῆς ἀμέσου παραδόσεως τῆς πόλεως, πρὸς ἀποφυγὴν, ἀναφέλοισ ἄλλως, ματοχυσίας.

Μετὰ τὴν γνώμην ταύτην συνετάχθησαν ἀμέσως ὁ Νομάρχης Ἐκρέμ βέης καὶ ὁ Ἀρμένιος διοικητὴς Ἐβὴς. Ζητηθεῖσις ὄμως καὶ τῆς γνώμης τοῦ Χιλιάρχου ὅπως ἐδήλωσαν ὅτι δὲν εἶχε κενεῖαν πρὸς τοῦτο ταγὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως του καὶ ὅτι συνεπῶς ὁ χρεσούτο νὰ ἀντιτάξῃ ἄμωον.

Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦτοφ σφοδραὶ ἠγέρθησαν μαρτυρία, κατ' ὅσον ὁ Τούρκος Χιλιάρχος ἀφῆκε πονοσθῆ ὅτι τὴν ἄμωον ταύτην ὄ' ἀνείτασαν εἰς τῆς πόλεως.

Η άτμακάτος

Ενφ ταύτα συνέβαινον εις του Νομάρχου μία άτμακάτος άποσπασίσα εκ του «Αβέρωφ» υπό του ήγους της μουσικής εισήρχετο εις τον λιμένα φέρουσα εις την πρώραν άναπεταμένην λευκήν σημαίαν και εις την πρόμνην την κυανέλευκον.

Επί τη θέα της τό τι έγινε τότε είναι άπερίγραπτον.

Οθρανομήκεις ζωωκραυγαί άντήχησαν κατά μήκος των δύο του λιμένος βραχιόνων και της προκουμίας, ήτις ήτο κατάμετος κόσμος, συνοδευόμεναι και υπό άπειραριθμων πυροβολισμών, ώσανεί συνήπτετο σφοδρά μάχη. Πολλοί μάλιστα μή γνωρίζοντες τον λόγον των πυροβολισμών, κυρίως οι έν ταις συνοικίαις, έσπευσαν να κρυφθούν εις τας οικίας των.

Της άτμακάτου επέβαιναν ο γνωστός και δημοφιλής πρώην πλοίαρχος της ότμοπλοίας Χατζή Διοτ και τον άξιωματικό του Β. Ναυτικού κ. Βασιλείος Καραμούζος έξελθών όπως άπαιτήρη την παράδοσιν της πόλεως και του εδριζομένου έν αυτή στρατού, κατ' έντολήν του Υποναύάρχου Αρχηγού κ. Κουντουριώτου.

Εν τφ μεταξφ πάντες οι κυβερνητικοί ύπάλληλοι και χωροφυλάκες της προκουμίας είχαν εξαφανισθή. Πελώρια δέ Ελληνικά σημαία είχαν άναπετασθή εκ των κατά μήκος της Προκουμίας κτιρίων.

Ενεσταλμένος όπως ακούτη τας προτάσεις του κ. Υποναύάρχου παρουσιάσθη ο τέως Διοικητής Μυτιλήνης Εράμ βέης. Η δέ ρητή του Υποναύάρχου άπαιτήσις ήτο όπως ή παράδοσις γίνη έντός δύο ώρων.

Την πρότασιν ταύτην έφεραν ο τέως Διοικητής εις τους έν τφ οίκφ του τέως Νομάρχου συσκεπτομένους όσα και ο Τούρκος χιλίαρχος άντέταξε την άρνησιν ήν άνωτέρω άνεφέραμεν, δια την όποιαν διεμαρτυρήσαν οι άντιπρόσωποι της κοινότητος και των ξένων Κρατών.

Η άντιπρότασις

Ο Χιλίαρχος εύρεθείς εις δυσάριστον θέσιν ως εκ του μεγέθους της εδθόνης την όποιαν άνελάμβανε, έζητησε διεξόδοσιν εις μέσην τινά λύσιν και έπρότεινε τά εξής τρία :

1ον. Να ζητηθή είκοσιτετράωρος προθεσμία προς συνενόησιν μετά της έν Κων)πόλεϊ Κυβερνήσεως. Μετά την συνενόησιν ταύτην εάν ο Χιλίαρχος διετάσσεται να παραδώσιν την πόλιν άνευ άμύνης έδήλωσεν ότι θά ύπήκουε.

2ον. Εν ή περιπτώσει δέν θά έγινετο δεκτή εκ μέρους του Υποναύάρχου Διοικητού του Ελληνικού στόλου, να έπιτραπή τότε εις τον Τουρκικόν στρατόν να διαπερασιωθή εις την άντιπεραν Ανατολήν μετά των όπλων και των πολεμοφοδίων, ή δέ διαπερασίσις αύτη να γίνη δια τινος των Ελληνικών μεταγωγικών.

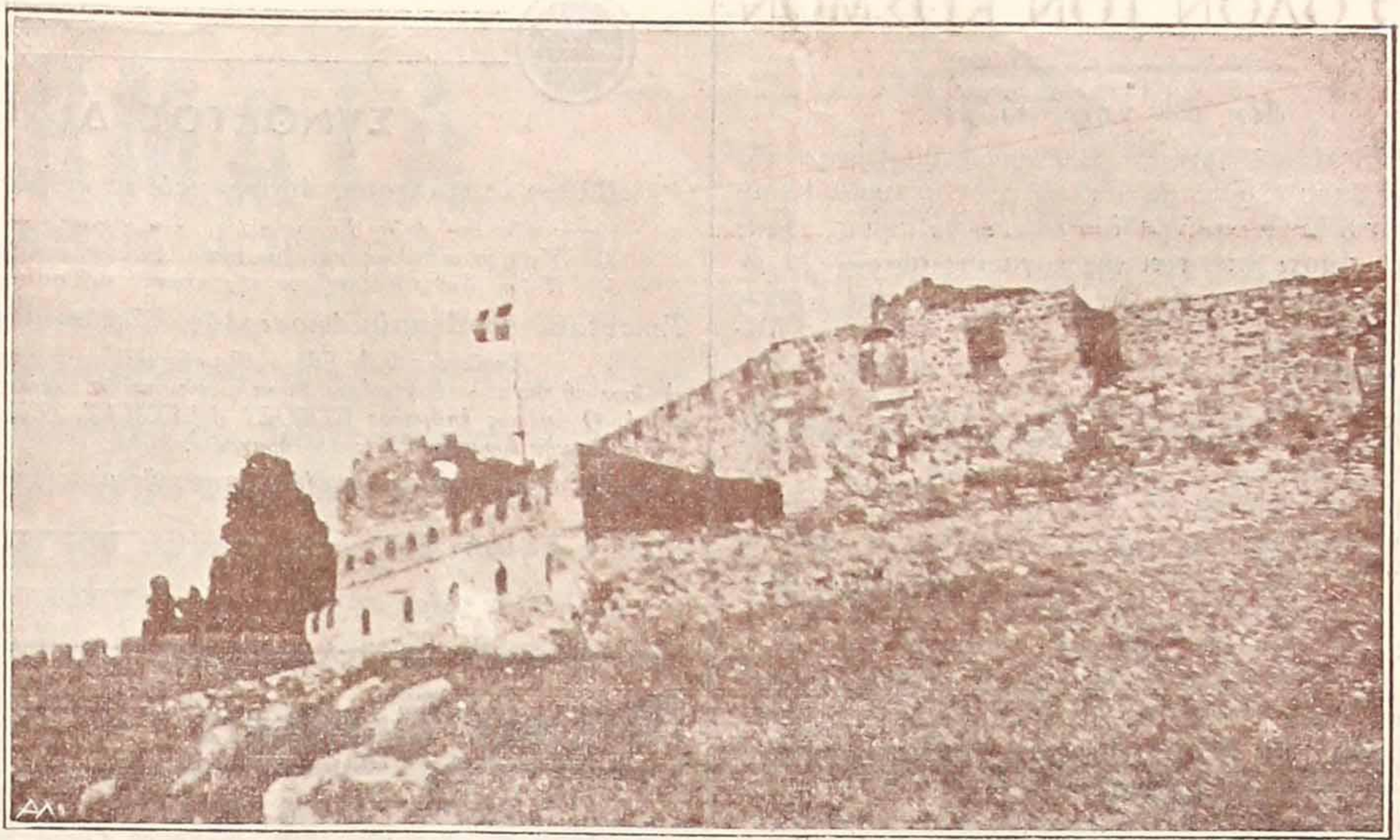
3ον. Εν ή περιπτώσει και ή πρότασις αύτη ήθελεν άπορριπτεθή τότε να έπιτραπή εις τον Τουρκικόν στρατόν ν' άποχωρήσιν εις το έσωτερικόν της Νήσου όπως άντιτάξη την δεούσαν άμυναν.

Τί άπήντησεν

Ο κ. Κουντουριώτης

Τας τρεις ταύτας άντιπροτάσεις άνελάθον να φέρουν εις την Ναυαρχίδα οι Πρόξενοι, ο Νομάρχης μετά του Διοικητού και ή Α. Σ. ο Μητροπολίτης κ. Κύριλλος. Εφ' φ και άνήλθον επί του «Αβέρωφ» δι' άτμακάτου επί τούτφ άποσταλείσης όπως παραλάβη την Επιτροπήν.

Ο κ. Κουντουριώτης, ως άλλως τε και άνεμένετος, απέρριψεν άσυζητητεί εκ των ώ; άνω 3 προτάσεων τας δύο πρώτας. Ω; προς την τρίτην είπεν, ότι ο Τουρκικός στρατός εάν ενόμιζεν ότι θά ήτο δι' αυτόν καλλίτερον ν' άποσυρθή εις το έσωτερικόν της νήσου, ήτο

ΕΠΙ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

κύριος να τό πράξη και δέν θά τον ήμπόδιζε. Τοϋτο άπήντησεν ο κ. Υποναύάρχος όπως έπιτροπή ένδεχομένη άντίστασιν αϋτοϋ έν τη πόλει, πράγμα διόλου βεβαίως εύχάριστον δια τον Ελληνικό. αϋτή, πληθυσμόν προς τούτοις δέ και διότι ως εκ των ληφθέντων μέτρων είχε την πεποιθήσιν ότι ο στρατός οϋτος ταχέως θά ήγμαλωτιζετο. Οθεν έδήλωσεν εις την Επιτροπήν ότι παρέτεινε επί μίαν εισέτι ώραν, ήτοι μέχρι της ήμισισης μετά μεσημέριαν την προθεσίαν προς παράδοσιν της πόλεως, μίθ' ο θά διετάσσει την άποδίδοσιν των άγχημάτων προς κατάληψιν αϋτης δια παντός μέσου.

Η κατάληψις

Πράγματι την ήμισίαν μ. μ. ακριβώς επιβαινυντες λέμβων και φορηγίδων αι όποιαί είχαν προηγουμένως ζητηθή, απεβιάσθησαν εις διάφορα μέρη της πόλεως τα Ελληνόπουλά μας. Ο Τουρκικός στρατός ειχεν από πρώτας εκκενώσει την πόλιν και λάβη την προς την Ούτζάν (κτήμα Λεμονού) άγουσαν.

Η απόβασις συνεπώς έγινετο άνευ άντιστάσεως εις διάφορα, ως είπομεν, σημεία της πόλεως ήτοι εις τον λιμένα, την πετρόσκαλαν και την Τουρκικήν σινοικίαν της Επάνω Σκάλας όπου είχαν μεταβή τα «Ψαρρά» όπως βοιθήρωσι έν ανάγκη την απόβασιν.

Οϋτω επετεύχθη ή άναίμακτος κατάληψις της πόλεως χάρις εις την πειθφ και φρόνησιν του κ. Υποπροξένου της Γερμανίας όστις και διευθέτησε την όλην ο πόλινσιν ότε παραλάβω τον εισέτι άμφιρρέποντα Εκρέμ Βέην έν τη άμάξη του, όπως από κοινού μετά των λοιπών Πρόξένων μεταβώσι παρό τφ Ναύαρχφ, υπέδειξεν εις αϋτόν κατ' ιδίαν και έν άνέσει το άκροπον της έπιμονής του εις την περι αιτήσεως προθεσμίας πρότασιν ήτις άπορριπτομένη ως θ' άπερρίπτετο παρά του Ναυάρχου θά έπέφερε κατ' ανάγκην εις τον τόπον τας χειρίτας; καταστροφάς. Απεσοδήθη δέ οϋτω, θεία πάντως οικονομία, ο έπαπειληθείς κίνδυνος του βομβαρδισμού της Τουρκικής συνοικίας υπό των Ψαρρών και ή σφαγή και ή λεηλασία εις ας ο Τουρκικός στρατός θά επεδίδετο έν τη πολει.

Η ύψωσις της σημαίας

Εν μέσωφ των ζητωκραυγών και των αλλαλαγμών του έξάλλου πλήθους από τον ένθουσιασμόν, απεβιά-

σθη τό εις την Πετρόσκαλαν άγχημα. Προηγούντο αϋτου δύο μυδραλλιοβόλα «Μαξιμ» και είπετο τό άγχημα με μίαν πελωρίαν σημαίαν. Ηγείτο δέ αϋτοϋ ο κ. Καραμούζος, ο συμπαθής γνώριμος των νήσων του Αιγαίου και καλός φίλος μας.

Υπό την όδηγίαν του κ. Καραμούζου τό άγχημα ήκολούθησε την παραλιακήν όδόν την άρουσαν προς τό Καστράκι και εκείσεν άνήλθε προς τό κλειστόν θέατρον του Νομάρχου.

Πάρυτα τό άγχημα έκαμε κατοχήν του κυβερνητικού κτιρίου και επί του έξώστου αϋτεϋ, του βλέποντος προς την θάλασσαν, ύψώθη υπερήφανος, ως έν έξαίσιον σύμβολον πολιτισμού και έλευθερίας ή σημαία του αιώνιου, του πεπωμένου Ελληνικού έθνους, χαίρεισθειςα υπό του στόλου δια είκοσι και ένός κανονιοβολισμών, υπό τας έπευφημίας του πλήθους και τά δάκρυά του.

Εις τό Διοικητήριον

Ενφ ταύτα συνέβαινον εις τό Κιόκι του Νομάρχου, ο Στρατιωτικός και Πολιτικός Διοικητής Μυτιλήνης κ. Κ. Μελά; κατελάμβανε τό Διοικητήριον τάσεων προ αϋτου φρουράς.

Κατά την παράδοσιν παρίσταντο και αι Α. Ε. ο τέως Νομάρχης Αρχιπελάχους Εκρέμ βέης ως και ο Διοικητής Εράμ Βέης.

Τιμή εις τους άτυχήσαντας

Ενεσθά και άρμόζον εινε και εύγενές και δικαίον να έξάρωμεν την καθ' όλας τας δυσκόλους ταύτας ώρας συμπεριφοράν των δύο τούτων ανωτάτων Κυβερνητικών ύπάλλήλων της καταρτηθείσης Τουρκικής Εξουσίας της Νήσου μας.

Αμφότεροι συμπεριφέρθησαν κατά τρόπον υπερβαίνοντα πάντα έπαινον. Χάρις εις την μετριοπάθειαν των Α. Ε. του Τούρκου Νομάρχου Αρχιπελάχους Εκρέμ βέη, της φιλανθρώπου αϋτης μερίμνης υπέρ του τόπου και των κατοικων προσλήφθη παν άτοπον και έξουδετερώθη πάσα άντίστασις. Και οι δύο έδειξαν ότι ήγάπων αϋτόν τον τόπον τον όποιον άπόλωσαν ή άτάσθαλος πολιτική των Νεοτούρκων και αι παλαιά άμαρτίαι της Τουρκικής Διοικήσεως. Ο Εκρέμ βέης ιδία απέδειξε πράγματι, ως πολλάκις έσεμνύθη, ότι ή Μυτιλήνη ήτο δι' αϋτόν προσφιλής ως πατρίς.

Και ή Μυτιλήνη έν τη χαρά της δέν λησμονεί να διατρανώσει προς τους ήττημένους της σήμεραν δύο τούτους Οθωμανούς Κυβερνήτας της την ειλικρινή της εκτίμησιν εις μίαν σκέψιν εύγενούς συμπαθείας.

Αλλαι πληροφορία

Χθές την νύκτα απέπλευσαν προς άγνωστον διεύθυνσιν τό πλείστον μέρος του στόλου της κατοχής μετά της Ναυαρχίδος και των μεταγωγικών.

Εις τον Ν. λιμένα άγκυροβολούσι μόνον τό άντισηρ πηλλικόν «Νέα Γενεά» και τό καταδρομικόν «Βοσπρία» εις δέ τον Β. Λιμένα τό θωρηκτόν «Ψαρρά».

Πλήρης τάξις έπικρατεί έν τη πόλει, ή δέ άντίστασις εκ μέρους του άποχωρήσαντος Τούρκικου στρατού δέν υποτίθεται ότι θά είναι σοβαρά.

Ο Στρατός της κατοχής κατηλισθη εις τας διάφορα της πόλεως κοινοτικά σχολεία.

Η Τουρκική χωροφυλακή ήγμαλωτισθη παραδοθείσα.

Οι Οθωμ. πληθυσμοί ήρξαντο συναρχόμενοι εκ των άδικαιολογήτων φόδων των.

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ

Ημερομηνία 28 Σεπτεμβρίου 1919

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Δέν θά γηράσωμεν

Η εϊδησις μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὴν Βιρμιγγάμην τῆς Ἀγγλίας, ὅπου εἰρρίσκειται ἀπὸ ἡμερῶν ἡ κυρία Κιουρῆ. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ραδίου λέγει ἡ διάσημος σοφὸς δέν εἶνε τίποτε ἀπέναντι τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ἐπὶ ὠρισμένων σαμάτων εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ὁποίας καταγίνεται ἐλπίζουσα νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἐντὸς ὀλίγου θαύματα. Καὶ ἔν ἐκ τῶν θαυμάτων αὐτῶν εἶνε ἡ ἐπίδρασις τῆς ραδιοενεργείας τῶν ραδιοῦχων μεταλλικῶν ἰδμάτων ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ ἀνθρώπου γνωστῆς οὕσης τῆς δι' αὐτῶν θεραπείας, μεταξύ ἄλλων καὶ τῶν ἐκζεμάτων. Ἐπὶ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ραδίου, οἱ ἴσολοι τῆς ἐπιδερμίδος φαίνονται ὡς νὰ λαμβάνουν ἓν ρεῦμα ζωῆς νέας δραστηκότητος, τὸ ὁποῖον τοὺς κρατεῖ εἰς μόνιμον κατάστασιν νεότητος. Οὕτως θά γίνῃ νέα κρέμα ἡ δραστηκὴ κρέμα, ἡ ὁποία θ' ἀντικαταστήσῃ τὰς παλαιάς. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων ἰδιοτήτων θά ἔχη καὶ μίαν ἄλλην. Ἡ συχὴ χρῆσις τῆς θά ἐξελίξῃ τὰς ρυτίδας, ὥστε καὶ οἱ γέροι κατα τινὰ βαθμὸν θά γίνωνται νέοι.

Τί θαυμαστὴ ἐφεύρεσις, ἀλήθεια! Θά βλέπομεν μίαν κυρίαν ἐβδομηκοντούτιδα, νῦν σεβαστοτατὴν, μὲ κυρτοὺς τοὺς ὤμους καὶ δύο στηθίγματα, ἀλλὰ πρόσσωπον δεκαεπταετίδος. Καὶ νὰ μᾶς κάμῃ ἴσως τὰ τὰ γλυκὰ μάτια... Ὁμοίως κυρίους σοβαροὺς μὲ λευκά γένητα καὶ πρόσσωπον Ἀδωνιδος νὰ φλερτίζου μὲ δεσποινίδας! Εἶς τὸν αἰῶνά μας, τὸν αἰῶνα τῶν θαυμάτων, ὅλα εἶνε πιθανά.

Οἱ βουλευτικοὶ μισθοὶ

Εἰς ὅλων τῶν βουλευτῶν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κερδίζουν περισσότερα ἀναμνηστικὰ εἶνε οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν ετησίαν ἀποζημίωσιν 7500 δολ. λαρίων ἢτοι 40,000 φράγκων, ἐνῶ οἱ τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας λαμβάνουν 26,500 φράγκων ετησίως.

Τὴν τρίτην θέσιν κατέχουν οἱ βουλευταὶ τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Μεξικοῦ, λαμβάνοντες ετησίως 15,000 φρ. δηλαδὴ 5000 περισσότερας τῶν βουλευτῶν τῆς Αὐστραλίας. Κατόπιν ἔρχονται οἱ Βουλευταὶ τῆς Νέας Ολλανδίας, Νέας Ζηλανδίας, καὶ Κούσαλανδ μὲ ετησίαν ἀπολαύην 7,566 φράγκων, οἱ τῆς Βικτωρίας μὲ 6,053, τῆς Οὐγγαρίας 5,925, τῆς Ἰαπωνίας, 5,200 τῆς Δυτικῆς Αὐστραλίας, 5,044 καὶ τῆς Παραγουάης 5,000.

Ἐπονται ἀκολούθως οἱ βουλευταὶ τῆς Ολλανδίας μὲ 4180, τοῦ Βελγίου μὲ 4000, τῆς Γερμανίας μὲ 3,720, τῆς Τασμανίας μὲ 2582, τοῦ Περού μὲ 1800, τῆς Σουηδίας μὲ 1670 καὶ τῶν πολιτιῶν τῆς Νέας Γῆς μὲ 1590.

Μόνον πέντε ἔθνη πληρώνουν τοὺς βουλευτὰς κατὰ περιόδους. Ὁ Καναδᾶς δίδει 13,258 ἢ Τουρκία 12,405 φραγκ. ἡ Ἑλλὰς 4,000 καὶ ἡ Βολυβία 1,000.

Μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τὰ ὁποῖα πληρώνουν τοὺς βουλευτὰς τόσον τὴν ἡμέραν τὴν πρώτην θέσιν ἔχει ἡ Ρωσσία 8 δούσα 25,67, τὴν δευτέραν ἡ Ρουμανία δίδουσα 25 φράγκα, τὴν τρίτην ἡ Αὐστρία δίδουσα 24,69. Ἡ Σουηδία καὶ ἡ Βουλγαρία πληρώνουν 20 φρ. ἡμερησίως, ἡ Πρωσσία 1860, ἡ Νορβηγία 15,80, ἡ Φιλανδία 16 καὶ ἡ Σαξωνία 14,80.

Παρεξίτος τύπος

Ἐν τινὶ ἱπποδρομίῳ τοῦ Βερολίνου ἔχουσι συγκεντρωθῆ τέσσαρες παραδοξότατοι ἀνθρώπινοι τύποι· ὁ παχύτερος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου, ὀνομαζόμενος Εὐκλὸν Κανὸν ἐκ Βολωνίας, ἔτων 29 καὶ βάρους 307 χιλογράμμων φαρμακοποιὸς τὸ Ἰσπάλγμα καὶ υἱὸς γονέων κακοηκῶν διαστάσεων· ὁ ἐψηλότερος στρατιώτης τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ ἔγων ἡλικίαν 23 ἔτων καὶ ὕψος 2 μ. 42, ὀνομαζόμενος Μπροῦνς· ὁ μικρότερος κατὰ τὸ ἀνίστημα ἀνθρώπος τοῦ κόσμου, δηλαδὴ ὁ μικρότερος νᾶνος ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ὕψους 90 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, ἡλικίας 60 ἔτων, καλούμενος Χριστιανὸς Κέλλερ· ἡ ἔχουσα ἀνδρικοτέραν μορφὴν γυνή, ἣτις τρέφουσα γενεάδα καὶ ὀνομαζομένη Λουκία Λαμῆρ, εἶνε 22 ἔτων καὶ ἐγεννήθη ἐν Οὐγγαρίᾳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

“ΓΟΥΔΗ,”

Γραμμὴ: Πειραιῶς-Μυτιλήνης

Αναχώρησις ἐκ Πειραιῶς ἑκάστον Σάββατον, ὥραν 7 μ.μ. διὰ Χίον καὶ Μυτιλήνην.

Αφίξις ἐν Μυτιλήνῃ ἑκάστην Κυριακὴν μετὰ μεσημβρίαν.

Αναχώρησις ἐκ Μυτιλήνης ἑκάστην Κυριακὴν ὥρ. 11 μ.μ. διὰ Χίον, καὶ Πειραιᾶ.

Δεγόμεθα ἐμπορεύματα δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ διὰ τοὺς λιμένας Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἀγγλίας, Γερμανίας καὶ Ἀμερικῆς. Ἐκδίδονται φρετωτικὰ κατ' εὐθείαν.

Ἐκδίδονται εἰσιτήρια Ταχυδρομικὰ καὶ Σιδηροδρομικὰ διὰ Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικὴν.

Τακτικαὶ ἀναχωρήσεις καθ' ἑκάστην ἔβδομάδα ἐκ Πειραιῶς διὰ Νέαν Υόρκην. Ασφαλίζονται οἱ ναῦλοι δι' εἰδικῶν ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΠΩΛΕΙΤΑΙ γκαζομηχανὴ ἐν καλῇ καταστάσει δυνάμεων 2 1/4 ἵππων, καὶ εἰς συμφέρουσαν τιμὴν. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΣΥΝΘΕΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ "ΛΕΣΒΟΥ,"

Βλέπε λεπτομερεῖς ὁδηγίας εἰς τὰ φύλλα 2—24 Οκτωβρίου.

Ἐκτὸς τῶν δοθεισῶν 3 ἐρωτήσεων, οἱ συναγωνιζόμενοι ἔχουν ν' ἀπαντήσουν καὶ εἰς τὰς ἑξῆς:

- 4) Υπήρχε συνεννοηὴ μεταξύ Ἀρσέν Λουπὲν καὶ τοῦ ἀρχιεπίσκοπος Δεσάνς;
- 5) Ποῖον ἦτο τὸ ἐλατήριον τῆς κλοπῆς τοῦ παλαίου γραφείου τοῦ κ. Ζερβουᾶ;

Τελευταία προθεσμία ἀποστολῆς λύσεων καὶ δευτίων: 14 Νοεμβρίου ἑσπέρας.

*Εκεῖνος ποῦ θά μᾶς στείλῃ τὰς μᾶλλον πλησιάζουσας πρὸς τὰς ὁρθὰς ἀπαντήσεις διὰ τὸν Λουπὲν καὶ συγγένους τὰς μὲ δσον τὸ δυνατόν ὀλιγοτέρας ξένας λέξεις, καλῶς σχηματισμένας φράσεις θά κερδίσῃ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΔΡΑΧΜΑΣ εἰς μετοχή. Ὁ ἀμέσως ἐπόμενος ΕΙΚΟΣΙ ΔΡΑΧΜΑΣ. Οἱ δέκα ἐπόμενοι τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἕκαστος ἀπὸ τὸ τυπογραφεῖον μεταγραφικὴν ἐργασίαν ἀξίας δύο δραχμῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἑλληνοδίκου ἐπιτροπῆς μὲ τὰ ὀνόματα τῶν κερδίζόντων θά δημοσιευθῇ μέχρι τῆς 21 Νοεμβρίου.

Μικραὶ Εἰδήσεις

* Ο τελευταῖος ληστὴς τῆς Σαρδηνίας Σεβαστιανὸς Πίνου, ὁ ὁποῖος ἦτο τὸ φόδιμον τῆς ἐπαρχίας Σαπάρει τῆς νήσου, ἐφρονεῖτο ὑπὸ ἀποσπάματος καραμπιτέρων. Ὁ ληστὴς κατελήφθη ἐξ ἀπηνῆς πρὸ τοῦ κρουσφύτου αὐτοῦ ὅπου καὶ ἐφρονεῖτο ἄνευ σχεδὸν ἀντιστάσεως διότι ἦτο ἄοπλος. Μετὰ τοῦ Πίνου ἐκλείπει καὶ ὁ τελευταῖος τῶν ληστῶν τῆς Σαρδηνίας.

* Νὰ καὶ μία πρωτότυπος καταδική.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐννοεῖται:

Κάποιος λιποδότης εἰς τὸ Μαρὶν ἔλεψεν αὐτῶν.

Καὶ τὸ Δικαστήριον τὸν καταδίκασεν εἰς 30θήμερον... ἀποφυγίαν!

* Εἰς τὴν Μαδρίτην ἐξεργάστησαν ταραχαί, διατί νομίζετε;

Διότι κατὰ τὰς ταυρομαχίας εἰσήχθησαν εἰς τὴν κωνίστραν ταῦροι μικροί.

* Εἰς τὸ μουσεῖον τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἐν Νέῳ Υόρκῃ ἐξετέθη μέγα τεμάχιον βράχου, ἐντὸς τοῦ ὁποῖοι εἶχον ἀπολιθωθῆ ὄφρα.

* Ἐνας λιποδότης εἰς τὸν Ἅγιον Φρηγίτσκον, εἶχε κλέψῃ τόσον ἀδάμαντας, ὥστε ἤνοιξεν ἀδαμαντοπωλεῖον ὅπου τοὺς πωλήσῃ.

Ἀλλ' ἡ Ἀστυνομία δὲν ἐξετίμησε τὴν εὐφύαν καὶ τὴν ἐργατικότητα τοῦ καὶ τὸν συνέλαβε, κατασχέσας καὶ τοὺς ἀδάμαντας.

* Μεγάλον κρότον προκαλεῖ εἰς τὰ Κινηματοβέτρα τῆς Βιέννης ἡ νέα ταινία, ἡ Κυρίαρχος τοῦ Νεῖλου ποῦ ἔχει θέμα τὴν βασιλοσσαν τῆς Αἰγύπτου Κλεοπάτραν.

* Εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν τοῦ Βερολίνου ἀνεκαλύφθη νέα ἄγνωστος μέγρη σήμερον εἰκὼν τοῦ μεγάλου ζωγράφου Ρέμπραντ. Εἶνε πορτραῖτο ἐνὸς ξανθοῦ νεανίου, ἐκ τῶν ἀριστῶν ἔργων τοῦ Ρέμπραντ. Πηγαροῦθη ἀπὸ μεγάλου ποσοῦ παρὰ διασέμου συλλέκτου Βερολινέζου.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λομβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρομεν εἰς γνῶσιν ὅτων ἐπιπεφασσόμεν τὴν ἰδρυσιν ἐν Μυτιλήνῃ ὑποκαταστήματος, τὸ ὁποῖον θέλει ἄνευ διακοπῆς συνεχίσις τῆς ἐργασίας τοῦ τέως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καταστήματος κ. κ. Βουλουδοῦτη Χ' Ἀναγνώστου καὶ Σίας οὕτως ἀλλοτρίοι ἄνευ τὴν ἐκκαθάρσιον ἐνεργητικῶς καὶ παθητικῶς.

Τὸ ἐν λόγῳ ὀργανοστήμα θέλει διοργανωθῆ καὶ λειτουργηθῆ ὑπὸ τοῦσ ἀπτεῖς ὡς καὶ ὁ κύριος ὄμιλος μας ὄρους καὶ ὑπὸ τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν

Π. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ καὶ Σία

Υποκατάστημα Μυτιλήνης

Ἀνεθέσομεν τὴν πληρεξουσιότητα μας εἰς τοὺς κ. κ. Φρανσουᾶ Ἀρκιὲ καὶ καὶ Μιχαὴλ Χ' Ἀναγνώστου αἱ τινες ἔργα ὡς παρὰ πέδος θά ὑπογράψωσιν καὶ τῶν ὁποῖων παρακαλοῦμεν νὰ λάβητε σημειωσιν εἰς ὑπογραφῆς των.

Δεχόμενοι, τὴν εἰσοβέβαιον τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξομρέτου μας ὑπολήψεως.

Π. Ξενοπούλος καὶ Σία

Οἱ κ. κ. Φρανσουᾶ Ἀρκιὲ καὶ Μ. Χ' Ἀναγνώστου

θὰ ὑπογράψωσιν

Δεξέμενοι, Ἡ Ξενοπούλος καὶ Σίας

Υποκατάστημα Μυτιλήνης

F. Arquier

4—4 Μιχ. Χ' Ἀναγνώστου

Ραπτομηχαναὶ

ΣΙΓΓΕΡ

Ἰαὶ καλλίτεροι τοῦ κόσμου πωλοῦνται τῆς μετρητοῦς καὶ ἐπιπιστώσει, μὲ ἐβδομαδιαίας δόσεις

Ἐπιδιορθώσεις

καὶ μαθήματα κεντημάτων δωρεάν

ΣΤΗΛΗΞΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΜΟΔΑ—ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Αἱ ἐλληγνίδες κατὰ τὸν πόλεμον

Αἱ Ἑλληνίδες ἀπέδειξαν τρανώτατα καὶ σήμερον ὅτι ἡ γυναικεία ἄξια τῶν δὲν περιορίζεται μέσα εἰς τὴν ἀρωμανομένην ἀτμόσφαιραν τῶν ἀριστοκρατικῶν τῶν σαλονίων μόνον καὶ μόνον. Ἀλλ' ἔχουσιν ἐν ἑαυταῖς καὶ εὐγενεστάτας προθυμίας πολλὰς, ποῦ ζητοῦν ὀλοφύχως τὴν εὐκαιρίαν διενεῖ τὰς ἐκδηλώσων καὶ νὰ βαρματορηγῶσιν—ὅπως καὶ ἑθαυματούργησαν, κατὰ τὴν σπανίαν εὐκαιρίαν, ποῦ τὰς ἔδωσαν οἱ δύο μας ἐνδοξοὶ πόλεμοι.

Ποῖος—καὶ πρὸ ἐνὸς ἀκόμη ἔτους—θὰ ἐφρατᾶτο ὅτι, τὰ τόσον ἀδρὰ καὶ λεπτοκαμωμένα αὐτὰ πλάσματα, τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν διὰ νὰ βαρμαζῶνται καὶ νὰ λατρεύωνται μόνον καὶ διὰ νὰ «φλυαροῦν μουσικῶς» κατὰ τὸν Ρόβε, μέσα εἰς αἰσάματα τῶν—ποῖοι, λοιπόν, θὰ ἐφρατᾶζοντο, ὅτι θ' ἀνέπτυσσον αὐταὶ μίαν βαρμασάν φιλιελφικὴν δραστηριότητα ὑπὲρ τῶν εὐγενῶν βαρμάτων τῶν ἱερῶν μας πολέμων καὶ μίαν κατ' ἐξοχὴν φιλιανθρωπικὴν, ἀλλὰ καὶ ἡρωικὴν εὐγένειαν ἀπέναντι ὅλων ἐκείνων τῶν τολαιπωρημένων ἀδελφῶν μας, ποῦ ἠγωνίζοντο μακρὰν, ἢ κατέκειντο πλησίον μας, μέσο εἰς τὰ διάφορα νοσοκομεία;

Ἀληθινὰ ἰδεαφαί τοῦ ἐλέους καὶ ἀληθινοὶ ἀγγελοπαρηγοῖας, αἱ εὐγενεῖς αὐταὶ κυρία καὶ δεσποινίδες τοῦ Παλληγίου, συνεχίζουσας τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς πεφτημομένης Ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας, ἔσπευδον ἀπὸ πρῶσις μέχρις ἑσπέρας—ὄχι πλέον πρὸς περισυλλογὴν ἑράνων μόνον—ὑπὲρ τῶν διαφόρων ἀναγκῶν τῶν πολέμων μας καταβάλλουσας πρῶτα αὐτὰ τὰ γενναίωτερον ποσά—ἀλλὰ, καὶ διὰ νὰ νοσηλεύωσι, θεραπεύωσι, παρηγορῶσι τοὺς διαφόρους τραυματίας, τοὺς κατακεκμημένους μακρὰν, οἰκογενειῶν τῶν καὶ ὅλους τοὺς τολαιπωρημένους τοῦ πολέμου, μεταξὺ τῶν ὁποῖων ἦσαν καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐχθρικοὺς στρατοὺς. Ἐκθέτουσας καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴν των ἀπέναντι τῶν ἐχθρικών ὀβιδῶν, εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν!

Οἱ πόλεμοι δ' αὐτοί, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀπεκάλυψαν τὴν σὺν τὰς τόσας ἀρετὰς κα, δυνάμεις, ποῦ οὐτε τὰς ἐφρατᾶται καὶ οὐτε ὑπαρχούσας μέσα εἰς τὸ ἀπονομαζόμενον σῶματά μας, ἔχοντες ἀφαιρῆ νὰ ἐκδηλωθοῦν καὶ τὸ αἰσάτες ἀρετῆς, ποῖσαν γρομμένες μέσα εἰς εὐγενεῖς στήθη τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων τοῦ Παλληγίου. Ἄν, καὶ περὶ τῶν ἀρετῶν αὐτῶν δὲν ἀμφιβάλλω καὶ νεῖς...

Γρέης

MEN. A. MYRINTZOS & SIA
ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΙΤΙΚΟΝ
ΕΝ ΝΥΜΦΩΤΗ ΛΗΨΙΝΗ
Εμπορικὴ στοὰ—Ἀρ. 11
ΑΓΟΡΑ ΠΟΛΗΣΙΑΙ
ΕΛΑΙΩΝ, ΠΥΡΗΝΕΛΑΙΩΝ, ΣΑΠΟΝΩΝ, ΓΕΝΝΗΜΑΤΩΝ Κ.Τ.
ΕΠΙΤΟΠΙΩΣ ΚΑΙ ΕἰΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

Πληροφορίαι καὶ διαπραγματῆσεις ἐπὶ ἀγοροπωλήσεων κτημάτων ἐν γένει καὶ οἰκοπέδων.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΑΝΩΛΑ

Σπουδάσαντος ἐν Γερμανία καὶ Γαλλία

εἰδικῶς τὰ:

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ καὶ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Χειρουργεῖον τελείως Γερμανικὸν
Πλήρης ἀσιψία καὶ ἀντισηψία

Ἐν τῇ Κλινικῇ ΜΑΝΩΛΑ γίνεται ἡ θεραπεία Σουβιέδος διὰ τῆς ἐνέσεως 606 τοῦ Ehrlich. Δεχεται καθ' ἑκάστην 10—12 καὶ 3—4 ἐν τῇ Κλινικῇ Μπὰς Φα ἀπὸ ΜΥΤΙΑΝΗΝ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον μετὰ ἡ δύνει ἐπὶ πλῶν. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Λαοῦ γῶνος».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΛΕΣΒΟΥ»

Αρ. 3529

ΑΘΗΝΑΙ 7 9)βρίου ώρα 6 μ.μ.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ

Σήμερον, κατὰ τὸ προαναγγεληθὲν πρόγραμμα, ἀφίκοντο εἰς τὸν λιμένα Ἀλεξανδρείας οἱ ἠνωμένοι Ἀγγλικοὶ στόλοι τῆς Μεσογείου. Ἐπὶ τοῦ πρωτοφανοῦς διὰ τὴν Μεσόγειον ὄγκου καὶ δυνάμως στόλου τούτου ἐπιβαίνει ὁ ἐν τῷ Βρετανικῷ ναυτικῷ ὑπηρετῶν δευτεροῦτος υἱὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας.

Ἐὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου μεγαλοπρεπῆς ἐτοιμάζεται ὑποδοχὴ εἰς ἣν πρωτοστατεῖ ἡ Ἑλληνικὴ παρουσία Ἀλεξανδρείας.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΗΣ Ο Κ. ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ

Ἡ ἑστία ἀναγράφει τὴν ῥήμην ὅτι πρόκειται νὰ παραιτηθῇ ἔν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, φέρει δὲ ὡς ἀντικαταστάτης αὐτοῦ ὁ κ. Δεμερτζής.

Ἡ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Σήμερον ὑπεγράφη τὸ ὠ. Διάταγμα περὶ ἀπολύσεως τῶν ἀταλλαγέντων ἐξ ἀνβολῆς κατὰ τὰς τῶν ἡλικιῶν 1900—1902 καὶ 1910—1911 οἰκιστῶν, εἰνε πατέρες 4 τέκνων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολύσεως τῶν ἀνυποτάκτων καὶ τῶν παραλειφθέντων τῶν κλίσεων 1910—1911 καὶ 1912 καὶ ὑπαχθέντων ἐθνοφρουρῶν θὰ ὄρισθαι τὴν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἡ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ

Συνελθούσα σήμερον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ἐπιτροπὴ ἀπερίσπεν ὅπως οἱ ἀγῶνες τοῦ 1914 οἰκιστῶν θὰ τελεσθῶσιν ἐν Ἀθήναις, θ' ἀρχίσουν τὴν 16 προσεχούσας Ἀπριλίου καὶ θὰ διαρκέσουν ἐπὶ δεκαήμερον.

Ὡς συνέχεια τῶν Ὀλυμπιακῶν τούτων ἀγῶνων θὰ τελεσθῶσιν ἐν Κερκίρα κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον Ναυτικοὶ ἀγῶνες ἐν συνδυασμῷ ἀγῶνων ὑδροπλάνων.

Ἡ ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ἈΠΕΛΑΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΚ ΣΟΦΙΑΣ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Σόφιας ὅτι ἀπελύνονται ἐκεῖθεν πλεῖστοι Ἕλληνες καὶ Σέρβοι ἐπὶ τῇ προφασί ὅτι ἦσαν δῆθεν κωτσκοποι.

Αἱ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΒΠΕΙΡΟΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἀγγλία

Εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Οὐίνδορ ἐν Ἀγγλίᾳ συνεζητήθη τὸ Νοτιοβαλκων ζήτη-

σημα μεταξὺ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ Διαδόχου τῆς Αὐστρίας παρισταμένων καὶ τῶν Σερ Γκρέϋ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ ὑφυπουργοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου καὶ τῶν Πρέσβειων τῆς Ἀγγλίας ἐν Βι ννη καὶ τῆς Αὐστρίας ἐν Βιεννῇ. Ἀγνωστον ποῖαι ἀποφάσεις ἐλήφθησαν.

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ μεγάλη ὑποδοχὴ τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ Γαλλικοῦ στόλου

Ἀναγνώσκοντες εἰς Ἀθηναϊκὰς συναδέλφους. Τὴν προίαν μετέβη εἰς τὸ Υπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὁ Ἀγγλὸς πρεσβευτῆς κ. Ἐλλιοτ καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Σερᾶτον, ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς στόλος θὰ καταπλεύσῃ τὴν 15ην δεξαμένου μὲν ὅς. Ἐπίσης ὁ κ. Ἐλλιοτ ἐνεχείρσεν εἰς τὸν κ. Υπουργὸν τὸ διάγραμμα τῆς Ἀγκυροβολίας τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου. Ἡ ἀγκυροβολία θὰ γίνῃ εἰς Κερατσίνιον. Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀποτελεῖται ἐν ἀρχῇ ἐκ τεσσάρων μοιρῶν, ἐν ὧν ἐκ 39 σκαφῶν, τὸ πλεῖστον μεγάλων. Εἰς Κερατσίνιον θὰ καταπλεύσῃσαν αἱ τρεῖς μοῖραι. Τὴν 14ην καὶ 15ην ἐπίσης δεξαμένου μηνὸς καταπλεύει εἰς τὰ Πειρατικὰ ὕδατα καὶ ὁ Γαλλικὸς Στόλος ὅστις ἀποτελεῖται ἐκ 15 σκαφῶν.

Ἡ ταυτόχρονος αὐτῆ ἀφίξις τῶν δύο κρατικῶν Στόλων ἔχει σημαντικὴν πολιτικὴν σημασίαν ἀποτελεῖ δὲ εἶδος ἐπιδείξεως.

Οἱ δύο δῆμοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς θὰ παρασκευάσῃσαν ἱερομασίαν καὶ ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν εἰς τοὺς δύο Στόλους. Παρὰ τῷ Δημάρχῳ Ἀθηναίων κρατεῖ ἡ σκέψις ἵνα ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὀργανωθῇ ἐπίσημος, δεξιῶσις ἀπογευματινὴ ἢ ἑσπερινὴ ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ εἰς τὰ πληρώματα τοῦ Στόλου.

Τὴν προίαν εἶχε μεταβῆ παρὰ τῷ κ. Υπουργῷ τῶν Ναυτικῶν ὁ Δημάρχος κ. Μερκούρης πρὸς σχετικὴν συνεννοήσασιν. Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Δημάρχος θὰ ἀνταλλάξῃ σκέψεις μετὰ τῶν δημοτικῶν Συμβούλων πρὸς διακανονισμὸν τοῦ προγράμματος.

Ἡ Κυβέρνησις ἀφ' ἑτέρου θὰ προσδώσῃ ἐπίσης ἐξ ἀρετικῶν χαρικτήρα εἰς τὴν ὑποδοχὴν. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων θὰ παρατεθῶσιν ἐπίσημα γεύματα παρ' αὐτῆς εἰς τὸν Ναύαρχον καὶ τὸ ἐπιτελεῖον ἐκαστοῦ στόλου ἰδιαιτέρως. Ἐπίσης ἰδιαιτέρως θὰ ξενίσουσιν τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ Γάλλους ἀξιωματικοὺς οἱ ἡμέτεροι ἐν τοῖς πολεμικοῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου. Ταῦτα ἔχουσι κανονισθῆναι μέχρι τοῦδε.

Καὶ νέα ἀγγλικὴ μοῖρα εἰς τὴν μεσόγειον

Ῥώμη 5. Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Λονδίνου, ἡ Ἀγγλικὴ κυβερνησις ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς, ὅπως ἀποστείλῃ νέαν μοῖραν πρὸς ἐνσχυσιν τοῦ στόλου τῆς ἐν τῇ Μεσογείᾳ.

Ἡ εἶδησις αὕτη κρίνεται ὡς δεκνύουσα, ὅτι παρὰ τὰς γενικὰς δηλώσεις περὶ ὁμοφωνίας μεταξὺ τῶν Δυνάμεων, ὑπολαμβάνει πᾶντοσε ἡ ἴδια, ὡς προηρον, ἀντίθεσις, πιθανώτατα δὲ ἦδη ἐν μεγαλειτέρῳ βαθμῷ.

Ἀποκαλύψεις τοῦ Θεοδώρωφ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Σόφιας, ὅτι ὁ πρόην ὑπουργός ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Θεοδώρωφ ἐν νέῳ πολιτικῷ λόγῳ ἠπελάυσεν, ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν ἔλασσε τὴν εἰρήνην μετὰ τὴν Τσαρικήν, καθὼς οὗτος συνέβουλεύσεν ἡ Τριπλῇ Συνεννόησις Ὁ Θεοδώρωφ ἐν τέλει τοῦ λόγου του ἀνέπτυξεν, ὅτι τὰς εὐθύνας τοῦ δευτέρου πολέμου ἔχουσι ἀκεραία οἱ πολιτικοὶ ἀντιπαλοὶ τῆς Κυβερνήσεως Γκέωρφ καὶ Δάνερ, οἵτινες ἵνα ἀνέλθουσιν εἰς τὴν δόξην ἐξώθησαν εἰς τὴν σύρραξιν διὰ τῆς ἀπειλῆς ἐπ' ἀνάστασις.

Βελτιώσεις τῶν Ἰταλογαλλικῶν

Ῥώμη 5. Ὁ σημερινὸς «Ῥωμαϊκὸς Λαὸς» πληροφορεῖται ὅτι ἐπὶ τῆς βελτιώσεως εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, τιθεμένων βάσεων καθὼς οὐ ἀφορᾷ τὸ Πλερωσικόν.

Σχολίζων τὴν εἶδησιν ταύτην ὁ «Ῥωμαϊκὸς Λόγος» ἐν κυρίῳ άρθρῳ, γράφει, ὅτι «αἱ Δυνάμεις πᾶσαι ἐμπνέονται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ὅτι πρέπε πρὸ παντὸς νὰ ἐξομαλυνθῶσιν ὅλα αἱ ἐξωτερικαὶ δυσχερεῖαι ἵνα μὴ τεθῇ εἰς κίνδυνον ἡ εἰρήνη. Καὶ θεωρεῖται βέβαιον, προσθέτει ὁ «Ῥωμαϊκὸς Λόγος», ὅτι διὰ τῆς ἀμοιβαίας ταύτης διαλλακτικότητος θὰ καταρθῶθῃ ὁ μέγας σκοπὸς τῆς παγίωσεως τῆς εἰρήνης.

Ἡ συνθήκη θὰ υποβληθῇ

ὑπὸ τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Τετάρτης ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ἡ συνθήκη τῶν Ἀθηνῶν ὡς

ἩΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Παρασκευὴ 8 Νοεμβρίου

Σελήνης τελευταῖον τέταρτον

Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6 λ. 49—Δύσις 4 λ. 43
Σύναξις Μιχαὴλ καὶ Ἀσωμάτων Δυνάμεων

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ «ΛΕΣΒΟΥ»

Μεσημβρία τῆς 7 9)βρίου	
Θερμοκρασία ὑπὸ σκιάν	14
» » » ἀνωτάτη 24ῶρου	15
» » » κατωτάτη »	11
Βαρομετρικὴ πίεσις	762
Υγρασία	80
Υψὸς περὶ τῆς βροχῆς περιόδου 5 ἡμερῶν	100 χιλ.
» » » 28ῶρου	80
Διεύθυνσις τοῦ ἀνέμου	Β. Α.
Κατάστασις τοῦ οὐρανοῦ	συνεφῶδης
» τῆς θαλάσσης	τρικυμία

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Λέσβου»

Ἐπίσημον Δελτίον Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τῆς 7 Νοεμβρίου

Μισοχρῆ Ἐθν. Τραπ. Ἑλλάδος	Δρ. 5132,50
» Τραπεζῆς Ἀνατολῆς	» 129,50
» » Ἀθηνῶν	» 78,75
» Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας	» 93,25
» Σιδηροδρ. Πελοποννήσου	» 118,25

Λονδίνον 7 Νοεμβρίου

Ἑλληνικὸν δάνειον 1881	Α. σ. 59.
Ἀγγλικὸν Πάριον	» 72,75
Ὀθωμανικὸν Ἡποποιμ.	» 86

Παρίσιον 7 Νοεμβρίου

Γαλλικὴ Ράντα	88,02
---------------	-------

μόνον ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐκ μέρους δ' ἐκλήρου τοῦ Υπουργ. Συμβουλίου.

Τὰ γραφέντα ὅτι εἶνε ἀμφίβολος ἡ κύρωσις τῆς συνθήκης ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου δὲν εἶνε Βάσιμα, διότι καὶ τὸ προηγουμένον τῆς κυρώσεως τῆς Τουρκοβουλγαρικῆς συνθήκης ὑπάρχει καὶ ὄρισθαι 15ῆμερος προθεσμία ὑπ' αὐτῶν τῶν Τούρκων πληρεξουσίων πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν κεκυρωμένων κειμένων. Ὁπερ σημαίνει ὅτι οὗτοι ἐγνώριζον ἀνδύναται νὰ κυρωθῇ ἡ συνθήκη ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἢ ὄχι.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ κ. Πρωθυπουργός συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Πιναῖ ἐπὶ τῶν αὐριον γεννησομένων εἰς τὴν Βουλὴν ἀνακοινώσεων διὰ τὰ ἔξωτερικά.

Ὁ θάνατος τοῦ Μπελλίνσκυ

Ῥώμη 5. Ὁ «Ῥωμαϊκὸς Τύπος» ὁ ἀναγγέλλων τὸν θάνατον ἐν Ἰωαννίνοις τοῦ Αὐστριακοῦ ἀντιπροσώπου Μπελλίνσκυ, ἐκέηλοσιν τὸν φόβον ὅτι οὗτος δύναται νὰ ἐπιβραδύνη τὸ ἔργον τῆς Διευθνοῦς Επιτροπῆς διακεκομμένον ἤδη ἔνεκα τῆς συζητήσεως ἐπ' τῆς Ἀγγλικῆς προτάσεως. Ἐκδηλοῦται ἐμμέσως ὁ φόβος ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ πρότασις ἀποβλέπει ἴσως εἰς τὴν παρέλκυσιν τοῦ ζητήματος καὶ εἰς ἐξυληρέτησιν εὐθιῶς τῶν σκοπῶν τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΜΥΤΙΑΚΗΣ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 24ης Οκτωβρίου τρέχοντος ἔτους διασκεψάμενον ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῆς ἀναχώσεως Ἀφροδίτης Πρ. Ζαχαρία, τὸ γένος Εὐστρ. Κουρβανιοῦ, κατοικοῦ Ἀγιάσου, καὶ τοῦ ἀναγομένου Προκοπίου Δημ. Ζαχαρία, κατοικοῦ μὲν ἀσπότης νῦν ὁμοῦ ἀγνώστου διαμονῆς, ὕψιστος ἐκείνης δι. κης παρὶ διαζεύξεως, δικάζον δὲ ἀρήμην τοῦ ἀναγομένου, κηρύσσοντες τὸν μεταξὺ τῶν διαδικῶν τούτων ἰριστάμενος γάμος ἐξ ὑπεκρίσεως τοῦ εἰρημένου ἀναγομένου παράγει εἰς αὐτὸν προθεσμίαν τριάντα μῆς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς προκείμενης δημοσιεύσεως πρὸς χρῆσιν τοῦ τῆς ἀνακοπῆς ἐνδίκου μέσου καὶ καταψηφίσει αὐτοῦ τὰ δικαστικὰ τέλη.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 31 Οκτωβρίου 1913.

Ὁ Πρόεδρος Ο Γραμματεὺς
† Ὁ Πρωτοσ. Βασίλειος Ι. Γ. Φωτίου

Μ Π Ι Ζ Α Ν Ι

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Μ. ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Βαθυά τῆς Λίμνης τὰ νερά καὶ βαθυαντιφεγγίζου.

Μήνα Ἀνεράϊδες τ' ἀστροφῶς στὰ βάθη τους λιανίζου·
Μήνα κατέβη νὰ λουστῆ σ' ἐκεῖνα τὸ φεγγάρι,
γιὰ μήνα σκύδου καὶ θωροῦν τὴν ὠρια τους τὴ χάρη,
τὰ ξακουσμένα Γιάννενα στῆς Λίμνης τὸν καθρέφτη·

Μηδ' ἀστρα λυώνου μεσα τους, μηδὲ φεγγάρι πέφτει,
μηδὲ τὰ Γιάννενα θωροῦν τὴν ὠμορφη θωριά τους,
κι' ἀστραφτει τόσο μαγικά το λαμποκόπημα τους,

Ἀπόψε, σὰ νὰ ξαναζῆ τ' Ἀλῆ Πασσά ἢ κατάρα,
τ' ἀστέρια θάβ' ἢ συννεφιά, τὰ Γιάννενα ἢ τροιμάρα.
Κι' ἀκοῦς στὴ νύχτα μουγκριτά, ποῦ λὲς θεοιά πα-
[λεύουν,

ποῦ λὲς ποτάμια πιάνουνα, στοιχειά 'νε κι' ἀντρεϊ-
[εύουν,
ταυρομπαλοῦνε, λὲς, θουνά, τὰ βράχια τους γκρεμνάνε,
τὰ πεύκα ξερριζώνουνε καὶ τὰ πετροβολάνε,
καὶ τὲς κορφές τους πέρνοντα, καθὼς τὲς ἀνεμίσουν,
ὄρη τὰ ὄρη κυνηγοῦν νὰ τ' ἀνεμοσκορπίσουν!

Βαθειά τῆς Λίμνης τὰ νερά καὶ βαθυαντιφεγγίζου·
Κι' οὐδ' Ἀνεράϊδες τ' ἀστροφῶς στὰ βάθη τους λια-
[νίζου,

κι' οὐδὲ κατέβη νὰ λουστῆ σ' ἐκεῖνα τὸ φεγγάρι
μηδὲ τὰ Γιάννενα θωροῦν τὴν ὠρια τους τὴ χάρη,
μονάχ', Ἀλαφροῦσκιωτε, τὸ μάτια σου ἄβυθίσει,
στὰ βάθη, ποῦ λαμποκοποῦν, θά ἴδῃς καὶ θά γνωρίσει,
τ' Ἀλῆ Πασσά τὲς δεκαφτά μὲ τὴν Κυρά Φροσύνη
τὲς δεκαφτά γονατιστές καὶ ξηπλωμένη ἐκεῖνη.

Σὲ στρῶμ' ἀπάνου μαλακό, κρεβδάτι νεραϊδένιο,
μ' ὄνειρο μοιάζει ξωτικό, τραγοῦδι μαρμαρένιο·
Βαστὰ κλειστά τὰ μάτια τῆς, τὰ χέρια σταυρωμένα,
στῆς Λίμνης μέσα τὰ νερά, ποῦ τὰχει στοιχειωμένα,
κι' ἀνατριχίλες φέρνει τους κι' ἀπάνου σκορπᾷ θάμπη,
ἴδια ἢ κατόχρονη ὠμορφιά ποῦ μέσ' στὰ δύθη λάμπει.
Ἀνάλλαξη κι' ἀκίνητη, χρόνια ἑκατὸ γυρμένη
ἀνάμεσα στὲς δεκαφτά, ποῦ δέουνα, προσμένει,
νάλθῃ τὸ Βασιλόπουλο καὶ νὰ τῆγε ξυπνήση.

Κι' ὁ γυιὸς τοῦ Ρήγα πολεμᾷ κι' ἀντάριασε τὴ φύση,
μπροστά στὸ Κάστρο τὸ τριπὸ ποῦ φράζει του τὸ
[δρόμο

καὶ σπέρνει μπρὸς τὸ χαλασμό κι' ὀλόγουρα τὸν τρόμο.
Κι' ὁ γυιὸς τοῦ Ρήγα πολεμᾷ νὰ τὸ ξεθεμελιώση
νὰ μπῆ στὰ μαῦρα Γιάννενα, πνοὴ ζωῆς νὰ δώση
στῆς Λίμνης τὴν κοιμούμενη κυρά τὴ μαγεμένη
μάνε τὸ Κάστρο Δράκοντα κι' οἱ τοῖχοι στοιχειω-
[μένοι.

Κι' ὅσ' εἰν' τῶν ἀστρων ἢ διθειά κι' ἀφέγγαρη πλημ-
[μύρα,
τόσο πολλὰ νὰ μάτια του τὸν κάμπο φέρνου γύρα
στὸ μαγικό καὶ ξαγρυπνοῦν τοῦ Δράκοντα θασίλειο,
μακροβολῶντα ἀστραπὲς τὴ νύχτα σὰν τὸν ἥλιο·
κι' ὅσα σωριάζει σύννεφα θολά, βραειά, στὰ ὄρη,
ὅταν παλεύοντα νικᾷ νοτιάς τ' ἀγριοβόρι,
μύριες βροντὲς ἀθώρητες ἀπ' τὸ θουνό, ποῦ στέκει,
μέσ' ἀπὸ μύρια στόματα ξερνοῦν τ' ἀστροπελέκι.
Κι' αὐτὰ ν' τὰ μουγκριτά π' ἀκοῦς καὶ λὲς θεοιά πα-
[λεύουν]

καὶ λὲς ποτάμια πιάνουνα, στοιχειά 'νε κι' ἀντρεϊ-
[εύουν
ταυρομπαλοῦνε τὰ θουνά, τὰ βράχια τους γκρεμνάνε,
τὰ πεύκα ξερριζώνουνε καὶ τὰ πετροβολάνε
καὶ τὲς κορφές τους πέρνοντα καθὼς τὲς ἀνεμίσουν
ὄρη τὰ ὄρη κυνηγοῦν νὰ τ' ἀνεμοσκορπίσουν!

Ξάφνου τὸ Βασιλόπουλο σέρνει φωνὴ στὸ Κάστρο·

— Κάστρο, κι' ἂν εἶσαι δράκοντα τῆς μέρας εἶμαι
[τ' ἀστρο/
τοῦ Ρήγα γυιὸς, τῆς Μοίρας γυιὸς κι' εἶνε γραφτό σου,
[τέρας,

νὰ πάρη ἀπὸ τὸ χέρι μου τὰ λέπια σου ὁ ἀγέρας·
μὰ πέ μου, ποιὸς σοῦ στοιχειώσε τ' ἄχαρο τὸ κορ-
[μί σου,
καὶ θάλασσα εἶν' τὸ μέσος σου, ὄρολάπ' ἢ δύναμη σου!

Κι' ὁ Δράκος πάλι κραίνει του ἀπ' τ' ἀψηλὸ τὸ
[Κάστρο]

— Τοῦ Ρήγα γυιὲ, τῆς Μοίρας γυιὲ, τοῦ αἰθέρ' ἂν εἶσαι
[τ' ἀστρο,

γραφτό κι' ἂν ἀπ' τὸ χέρι σου τὰ λέπια μου εἶνε, σκόρπισ
νὰ σπείρη ὁ μαῦρος ἀνεμος στῆς γῆς τὰ κατατόπια,
κι' ἂ μὲ σκοτώσης, ἀκου με, μ' ἐσένανε εἶμαι ἴσος·
τ' Ἀλῆ Πασσά 'μαι ἢ ψυχῆ, τ' Ἀλῆ Πασσά τὸ μέσος·
κι' ἐγὼ στοιχειῶνω στὸ βουνὸ τὸ Κάστρο, κι' ἐγὼ δίνω
νὰ ξεδιψάσ' ἢ μαῦρη γῆς ὅσο αἶμα ἐγὼ τὲν πίνω!

Τέτοια λαλεῖ του ὁ Δράκοντα καὶ τέτοια ἀναθεβάλλει

Κι' ὡς ἕνα στ' ἄλλο ἀντικρουστά, μακρὺ ἀπ' τ' ἄκρο
[γιάλ

σπρώχνουνε σὰ δυὸ θάλασσες δυο κύματα οἱ ἀνέμοι
— ὅπου θωρῶντα τὰ ἢ καρδιά τ' ἀπραγουναῦτη τρέμει
καὶ δὲν ἀργοῦν νὰ σμίξουνε κι' ἀφρὸς τ' ἀφροῦ νὰ δώση
νερὸ νὰ σφίξῃ τὸ νερὸ, — μὲ μάνητ' ἄλλη τόση
ρίχνετ' ὁ Ρήγας τοῦ Στοιχειοῦ καὶ τὸ Στοιχειο
[τ' ἀνθρώπων

Τρεῖς μῆνες ἔτσι πολεμοῦν στ' ἄλωνι τοῦ ἔρμου τόποι
χέρι μὲ χέρι πιάνουνα, πόδι πατεῖ τὸ πόδι
κι' ἀγκομαχοῦν καὶ ρυάξουνατ' ὡς βῶδι σὰ τκίζει βῶδι

Κι' ἀπὰ στοὺς τρεῖς, κάποιαν αὐγὴ καὶ κάποιαν ἀγί-
[μέρα

ποῦ χαμηλῶνα οἱ οὐρανοὶ κατὰ τὴ γῆ εἶδω πέρα
κι' ὁ Ἄδης εἶχε ἀνασταση κι' ὁ κόσμος πνηγῶρι,
τὴν ὠρα, ποῦ ὁ Ἐρρίωνας παει λαμπρὸς νὰ γύρη,
καθὼς ποῦ πέφτει ἀπαντεχα καὶ ποῦ ψοφᾷ ὁ ἀγέρας·
σ' ἕναν ἀπέραντο σπασμο πηραδωκὸς τὸ τέρας.

Παει ἢ ψυχῆ τ' Ἀλῆ Πασά, τ' Ἀλῆ το μέσος παει!

Καὶ νὰ στῆς Λίμνης το δυθὸ ἢ Ἔωρια Κυρά ξυπναε

Τοῦ Ρήγα γυιὲ, τῆς Μοίρας γυιὲ, χρυσὲ σὰν καλοσύν
δικα σου εἶνε τὰ Γιάννενα μὲ τὴν Κυρά Φροσύνη!

Μυτιλήνη 24 - 25 Μαρτίου 1913

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ